

"தாழ்த்தப்பட்ட வர்களுக்குத் தீண்டாலை என்பது ஒரு நூற்றில் வர்மாக இருக்கலாம்... ஆனால் இந்துக்களுக்கோ, தீண்டாலை என்பது வரபிரசாதமாகும்..."

-அன்னல் அம்பேத்கர்-

இதழ் : 21 டிசம்பர் - 2014 விலை : ரூ. 20/-

வடு - VADU

வடு

கடிய 'வடு' வகுக்குத் துவித்த ஏதும் யாம் கூடு..!

தீயக்கூவு கட்டி 'வடு' கூறுத்...
நூஷ்கூவு கட்டி 'வடு' கூறுத்...
உறுகூசுயூவு கட்டி 'வடு' கூறுத்...
கூறுது.. கூறுது.. காந்தியூவு கட்டி 'வடு'!

**பொருளாதாரப் பிள்ளைக்கிலான
அவைம் மட்டும் எல்லு...**

66 தொழிலைப் பிரிப்பது என்பது வேறு. சாதி அமைப்பானது தொழிலாளிகளைப் பிரிப்பது என்பது வேறு. சாதி அமைப்பானது தொழிலாளிகளை வெறுமனே பிரிக்கிற அமைப்பு மட்டுமல்ல, அவ்வாறு பிரிக்கப்பட்ட தொழிலாளிகளை மேல் கீழ் என்று ஏற்றத்தாழ்வாக படிநிலை அமைப்பு ஆகும். இதுபோல தொழிலாளிகளை ஏற்றத்தாழ்வாக வகைப்படுத்தும் அமைப்பும் ஆகும். இதுபோல பரிவினை வேற எந்த நாட்டிலும் இல்லை. Dr. ஆப்பீரத்சீர் 77

வின் பார்வையில்...

‘எங்கட ஆக்கன்’

நாம் தமிழர்கள், சகோதரத்தும் மிக்கவர்கள், சமத்துவமானவர்கள், பாரம்பாரியமான தேசிய உரிமைக்கு உரித்தானவர்கள் என்றெல்லாம் பேசும்போதும், பேசுவதைக் கேட்கின்ற போதும் இன்பத் தேன்வந்து பாய்வது காதுக்குள் மட்டுமல்ல எமது உடலே தேனுக்குள் மூழ்கி எழுவதான தித்திக்கும் உணர்வை பெற்றுகின்றது. ஒரு இனிமையான இசையைக் கேட்டு மகிழ்வதுபோலவும், ஒரு அழகான கவிதையை வாசித்து மகிழ்வது போலவுமே இவ்வாறான தித்திக்கும் வார்த்தைகளையும் கேட்டவாறு நாம் கடந்து போகிறோம். ஆனால் எமது சமூகத்தின் உண்மையைப் பேசவும், எமது சமூகத்தில் உள்ளதைச் சொல்லவும் நாம் ஏன் தயங்குகின்றோம்?

நாம் எல்லாரும் தமிழர்களா? அல்லது பல்வேறு ஏற்றத்தாழ்வுகளுடனும், மேலானவன்-கீழானவன் எனும் சமூக அந்தஸ்தை கடைப்பிடித்துப் பேணிப் பாதுகாத்துவரும் ஒரு பிளவுண்ட சாதிய சமூகமா? இவ்வாறான பிளவுண்ட ஏற்றத்தாழ்வுடன் கூடிய சமூகத்திற்கு சமுதாய உணர்வு ஏற்படுவதும் சாத்தியமா?

எம்மிடம் தமிழர் எனும் உணர்வும், நாம் ஒரே இனம் என்கிற உணர்வும் இரத்தத்தில் சூடு தணியாத கொதிநிலையில் ததும்பிக் கொண்டே இருக்கிறது. நாம் தமிழர்கள், நாம் ஒரே இனம் என்கின்ற சூட்டு உணர்விலான இணைவு என்பது நெருக்கமான ஒரு சமூக உணர்வு அல்ல. அது இயற்கையானதும் அல்ல. எமக்கு நேர் எதிரான இனம் ஒன்றை கட்டமைத்தபோது எம்மைத் தீண்டிய உணர்வே நாம் தமிழர்-ஒரே இனம் என்பதெல்லாம். இந்த அரசியல் உண்மையை, இந்த அரசியலுக்கான வார்த்தைகளை சுமந்தவாறும், உண்மையைத் தேடும் அவகாசமின்றியும், விருப்பமின்றியும், அலட்சியப்படுத்தியவாறு வாழ்ந்து தொலைக்கின்றோம்.

நாம் ஒரு சமூகமாகவும் ஏற்றத்தாழ்வு இன்றி சமுதாய உணர்வுடன் வாழ்வதற்கு தடையாக இருப்பது ‘சாதி’.

“ஏற்றத்தாழ்வு என்பது எங்கு இல்லை? உலகில் வாழும் மனித இனங்கள் அனைத்திலும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கின்றது! அதுபோலவே சாதியும்” என்பார் சிலர். அத்தோடு “இலட்சிய அரசியல் அதிகாரமே எமது இலக்கு அதைத் தொட்டவுடன் எல்லாம் வெளிக்கும்”. எனத் தட்டிக்கழிக்கும் ‘மனங்களையும்’ கைகோர்த்து நகர வேண்டிய ‘கடும் பணியையும்’ நாம் மறுப்பதற்கில்லை.

நாம் ஒரு கட்சியை-கொள்கையை பின்பற்றுவதற்கும், நாம் ஒரு இலக்கியச் செயல்பாட்டை முன்னெடுப்பதற்கும், இணைந்து செயல்படும் எந்தவொரு காரியத்திற்கும் கலந்து உறவாடவேண்டியது அவசியம். அதன் மூலமாகவே நாம் ஒரு பொதுவான அம்சத்தில் இணையை அதன் வழி செயல்படவும் கூடியதாக இருக்கின்றது எனும் உண்மையை நாம் அறிவோம். அதுபோலவே நாம் ஒரு சமுதாயம் எனும் பொதுவான அம்சத்தை உடையவர்களாயின் நாம் கலந்து உறவாடுவதாலேயே அவை

சாத்தியமாகும். எமது சாதிய சமூகத்தின் உறவுகளோ எவ்வாறு உள்ளது! “அவங்கள் எங்கட ஆக்கள், அவர்கள் நள சமூகம், இது பற சமூகம், அவயவுக்கு வெள் எளர் என்ற நினைப்பு” என்ற உரையாடல்களும், தீண்டாமை உணர்வும் கொண்ட விசித்திரமான ‘சமூகம் அல்ல சமூகங்கள்’ நாம். இவ்வாறு ஒன்றுக்கு ஒன்று வேறாகவும்-எதிராகவும், மேலானதும் கீழானதும் நெருங்காமலும், கலந்து உறவாடும் பண்பைத் தொலைத்த சமூகங்கள் எவ்வாறு தமிழர் எனும் ஒரு சமூகமாக தோற்றும் காட்டுவது! அவற்றில் நேர்மையான சமுதாய உணர்வைத் தேடுவது சாத்தியமா! இந்த அடிப்படையிலேயே பேசப்பட்டு வரும் தமிழ்த் தேசியத்தையும், அத்தேசியத்தை முன்னெடுத்துவரும் மேலாண்மை சக்திகளையும் விமர்சிக்கவும் கேள்விக்குட்படுத்த வேண்டிய கட்டாயத்திற்கும் உள்ளாகின்றோம்.

ஆனால், தமிழ்த் தேசியம் எனும் பெயரில் போலியாக கட்டமைக்கப்படுகின்ற மேட்டுக்குடிகளின் நலன் சார்ந்த அரசியலை நாம் கேள்விக்குள்ளாக்க முயலுகையில் எம் மீது துரோகப்பட்டமே குட்டப்படுகின்றன. நாம் தீய சக்திகள், தமிழ்த் தேசிய போராட்ட ஒற்றுமையை சீர்க்கலைக்கும் நாசகாரர்கள், சமூகத்திற்கு மிக ஆபத்தானவர்கள் எனும் சாயத்தை எம்தீரு பூசி மகிழ்பவர்களும் உள்ளனர். அவர்கள் மீது மிகவும் அக்கறைகொண்ட பரிதாப உணர்வே எமக்கு எழுகின்றது. அடுத்தவர்களின் பின்னைகளைப் பிடித்து ஆயுதத்தை திணித்துக் கொல்லக் கொடுப்பதற்காகவா நாம் சாதியம் குறித்தும் தலித்திய சிந்தனையின் அவசியம் குறித்தும் பேசிவருகின்றோம்? ஒரு சமூகமானது அரசியல் அதிகாரத்தை பெறுவதற்கு முதலில் சமுதாய உணர்வு கொண்ட சமூகமாக இருக்கவேண்டும். கலந்து உறவுகளாள்ளும் ஒரு சமூகமாக நாம் மாறவேண்டும். பண்பாட்டு கலாசார உணர்வு நிலையில் எம் மிடையில் மாற்றம் நிகழவேண்டும் என்பதே எமது நோக்கம். ஆனால் இதுபற்றி அக்கறைகொள்பவர் தமிழ் சமூகத்தில் எத்தனைபேர் உண்டு? எந்த அரசியல் வாதி சமூகவிடுதலைகுறித்து அக்கறைகொண்டு செயல்படுகின்றார்? எந்த எழுத்தாளன் சமூக நீதிக்காக குரல் கொடுக்கின்றார்? என்று கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டால் பதில்கள் துயரமானவையாக இருக்கின்றன.

மீண்டும் வலியுறுத் துகளின் றோம். நாம் ஒன்றினைந்த ஒரு சமூகமாகவும் ஏற்றுத்தாழ்வு இன்றிய சமுதாய உணர்வுடனும் வாழ்வதற்கு தடையாக இருப்பது “சாதியே”. அதை இல்லாதொழிக்கும்வரை தமிழ்த் தேசியம் என்பது போலியானதாகவே இருக்கும்.

நிர்வாக இந்தியர்:

அகல்யா பிரான்சிஸ்கிளைனன்

மரதும இந்தியர்:

விஜி

இந்தியர்யூழு

தேவதாசன்

அசரா

சுந்தரலிங்கம்

யோகரெட்னம்

அருந்ததி

வெளியீர்

இலங்கை தலித் சமூக மேம்பாட்டு முன்னணி பிரான்ஸ்

தொடர்புகளுக்கு:

'VADU'
F.D.S.D.S
70, SQUARE DES BAUVES
95140 GARGES LES
GONESSE
FRANCE
VADU.WORLD@HOTMAIL.FR

இலங்கைக்கு:

akalsinthu@gmail.com

தலித் சமூக மேம்பாட்டு முன்னணியின் இணையத்தள முகவரி: -

சாதியத்தின் தோற்றுவாய் குறித்தும் அதனால் நிகழ்ந்த, நிகழ்த்தப்பட்டுவரும் சமூக விளைவுகள் குறித்தும், அச்சாதிய சிந்தனைக்கு எதிராக பல்வேறு அறிஞர்கள் எழுதியும் களப்போராட்டங்களிலும் ஈடுபடுவதுள்ளதை வரலாறு பதிவுசெய்தே வருகின்றது. அவ்வாறான அறிஞர்களின் மிக நுட்பமாக சாதியக் கோட்பாட்டின் இறுக்கமான முடிச்சுகளை அவிழ்க்கும் வழிகளை கண்டறிந்தவர் டாக்டர் பாபாசாகேப் அம்பேத்கர் என்பது அனைவராலும் ஏற்றுக்கொண்ட உண்மை. அதற்காக அம்பேத்கர் மேற்கொண்ட பணி என்பது வியப்புக்குரியது. உலகின் அனைத்து மூலைகளிலும் வாழும் சமூகங்களில் நிகழும் முரண்பாடுகளையும், வேறுபாடுகளையும், ஏற்றுத்தாழ்வுகளையும் கற்றுத் தேர்ந்தவர். கிரேக்க, எகிப்திய, அயர்லாந்து, அமெரிக்க, ஜூரோப்பிய, ஆபிரிக்க சமூகங்கள் என உலகின் அனைத்து சமூகங்களில் நிலவிய, நிலவிவந்த முரண்பாடுகளையும் ஏற்றுத்தாழ்வுகளையும் நீக்கமற கற்றறிந்தவர். அவ்வாறான அனுபவங்களுடாக சாதியத்தின் வேறுபாட்டையும் துல்லியமாக வகைபிரித்துக் காட்டியவர் டாக்டர் பாபாசாகேப் அவர்கள். உலக சமூகங்களுக்கிடையே நிகழும் வேற்றுமைகளுக்கும் முரண்பாடுகளுக்கும் இடையே சாதிய ஏற்றுத்தாழ்வுச் சிந்தனை என்பதே மிகக் கொடுரமான சிந்தனை உணர்வு என்பதை பல்வேறு ஆய்வுகளுடாக நிறுவியவர் அம்பேத்கர் அவர்கள்.

அவரது புகழ்பெற்ற சாதி ஒழிப்பு என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்ற வது அத்தியாத்தை இங்கு நாம் மீற் பதிவு செய்கின்றோம். தொடர்ந்தும் இப்பக்கத்தில் டாக்டர் அம்பேத்கர் அவர்களின் சிந்தனைகளை தேர்வுசெய்து மீற் பதிவு செய்யவேண்டியது எமது வரலாற்றுப் பணியாகவே நாம் கருதுகின்றோம்.

டாக்டர் பாபாசாகேப் அம்பேத்கர் பக்கம்

சாதி அமைப்பைப் பாதுகாக்க சிலர் உயிரியல் கருத்துக்களைக் கேட்யமாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். மரபு இனத்தூய்மையையும் இரத்தத் தூய்மையையும் காப்பதே சாதியின் நோக்கமாக இருந்தது என்று கூறப்படுகிறது. இனவியலாளரின் கருத்தோ வேறு மாதிரி இருக்கிறது. கலப்பற்ற ஒரு மனித இனம் எங்குமே இல்லை. இதுவரையில் உலகில் எல்லா பகுதிகளிலும் எல்லா மரபு இனங்களுக்கிடையிலும் கலப்பு இருந்தே வந்துள்ளது என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். குறிப்பாக, இந்து மக்கள் விஷயத்தில் இது முற்றிலும் பொருந்தும். “இந்திய சமூகத்தில் அந்நியர் கலப்பு” என்னும் நூலில் திபந்தார்க்கர் கூறுகிறார்: “அந்நியக் கலப்பு இல்லாத சாதியோ வகுப்போ இந்தியாவில் இல்லவே இல்லை. சத்திரிய வகுப்பினரிடையே மட்டுமல்ல, தங்கள் சாதி எவ்வித அந்நிய இரத்தக் கலப்புக்கும் ஆளாகவே இல்லை என்கிற ஆண்த மாயையிலே ஆழ்ந்து கிடக்கிற பிராமண சாதியிலும் கூட அந்நிய கலப்பு இருக்கவே செய்கிறது.”

சாதி அமைப்பானது மரபு இனக்கலப்பைத் தடுக்கவோ இரத்தத் தூய்மையைக் காப்பதற்கோதான் உருவானது என்று கூற முடியாது. உண்மையில் இந்திய மரபு இனங்கள் தமக்குள் இரத்தத்திலும் கலாச்சாரத்திலும் இரண்டற கலந்ததற்கு, நெடுங்காலத்துக்கும் பின்னர் தான் சாதி அமைப்பு நடைமுறைக்கு வந்திருக்கிறது. சாதி பாகுபாடு என்பது உண்மையில் மரபு இனப்பாகுபாடே என்பதும் பல்வேறு சாதிகளும் பல்வேறுபட்ட மரபு இனங்களே எனக் கொள்வதும் உண்மைகளை அப்பட்டமாகத் திரித்துக் கூறுவதே ஆகும்.

பஞ் சாப் பிராமணனுக்கும் கும் சென் னை பிராமணனுக்கும் இடையில் என்ன மரபு இனரீதியான ஏற்றுமை காணப்படுகிறது? வங்காளத்தில் உள்ள தீண்டத்தகாதோருக்கும் சென்னை தீண்டத்தகாதோருக்கும் இடையே என்ன மரபு இனவேற்றுமை காணப்படுகிறது? பஞ் சாப் பிராமணனுக்கும் பஞ்சாபின் சமர் சாதிக்காரருக்கும் இடையே என்ன மரபு இனரீதியான வேறுபாடு இருக்கிறது? சென்னை பிராமணனுக்கும் சென்னை பறையனுக்கும் உள்ள மரபு இனவேறுபாடு தான் என்ன? பஞ்சாப் பிராமணனும் பஞ்சாப் சமரும் மரபு இனத்தால் ஒரே கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களே. சாதி அமைப்பு மரபு இனரீதியான பிரிவினையைக் காட்டுவதாக இல்லை. ஒரே மரபு இனத்தைச் சேர்ந்த மக்களின் சமூக ரீதியான பிரிவினையாகச் சாதி இருக்கிறது. சாதி அமைப்பை மரபு இனரீதியான பிரிவினை என்றே வைத்துக் கொள்வோம்.

அப்படியானால் ஒரு கேள்வி எழுகிறது. கலப்பு மனத்தின் வாயிலாக வேறுபட்ட மரபு இனங்களைச் சார்ந்த மக்களுக்கு இடையே, இனக்கலப்பும் இரத்தக்கலப்பும் ஏற்பட அனுமதித்தால் என்ன கெட்டுவிடும்? மனிதர்கள் சந்தேகமில்லாமல் மிருகங்களிடமிருந்து வேறுபட்டவர்கள்தான்.

அறிவியலே மனிதரையும் மிருகங்களையும் வெவ்வேறு உயிரினங்கள் என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறது.

ஆனால் மரபு இனத் தூய்மையில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கும் விஞ்ஞானிகள் கூட வெவ்வேறு மரபு இனங்களை வெவ்வேறு உயிரினங்கள் என்று கூறுவதில்லை. அவை ஒரே மனித இனத்தின் பல்வேறு வகைகள் மட்டுமே. வெவ்வேறு மரபு இனத்தைச் சார்ந்த மனிதர்களுக்கு தங்களுக்கு இடையில் மனம் புரிந்து சந்ததியை பெருக்கமுடியும். அந்தச் சந்ததியும் இனப்பெருக்கம் செய்யும் திறன் உள்ளதாக இருக்கும். மலடாக இருக்காது.

பாரம்பரியம், இனமேம்பாட்டியல் தொடர்பான ஏராளமான முட்டாள் தனமான கருத்துக்கள் சாதி அமைப்புக்கு ஆதரவாக பரப்பப்பட்டு வருகின்றன. புத்திசாலித்தனமான இனச்சேர்க்கை மூலம் ஒரு மரபு இனத்தை மேம்படுத்துவது என்பதுதான் இனமேம்பாட்டியலின் அடிப்படைக் கொள்கை. சாதி அமைப்பு இக்கொள்கையின் அடிப்படையில் அமைந்ததானால் யார்தான் அதை எதிர்ப்பார்கள்? ஆனால் சாதி அமைப்பில் இது போன்ற சிறந்த இனச்சேர்க்கை எப்படி சாத்தியமாகும்?

பல்வேறு சாதிகளைச் சேர்ந்த மக்கள் தமக்குள் கலப்புமணம் புரிவதைத் தடுக்கும் எதிர்மறை அபைபாகவே சாதி அமைப்பு இருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட சாதியைச் சேர்ந்த எந்த ஆணும் பெண்ணும் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று நேரடியாக தேர்ந்து எடுக்கிற அமைப்பாக இல்லை.

சாதியின் தோற்றுத்திற்கு மரபு இனமேம்பாட்டியலே அடிப்படை என்றால் உபசாதிகளின் தோற்றுவாய்க்கும் அதுதான் அடிப்படையாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் உபசாதிகளின் தோற்றுவாய்க்கு மரபு இனமேம்பாட்டியலே அடிப்படை என யாரேனும் துணிந்து கூற முடியுமா? அவ்வாறு வாதிடுவது அபத்தமாகவே முடியும். கைப்புண்ணுக்கு கண்ணாடி தேவை இல்லை. சாதி என்பது மரபு இனத்தைக் குறிக்கிறது என்றால், உபசாதிகளின் வேறுபாடு மரபு இனவேறுபாடுகளை குறிப்பதாக இருக்க முடியாது. ஏனெனில் பல்வேறு உபசாதிகளும் ஒரே மரபு இனத்தின் உட்பிரிவுகள்தான். அப்படியானால் உபசாதிகளுக்கு இடையே கலப்பு மனத்துக்கும்

சமபந்திக்கும் எதிராக உள்ள தடை இனத்தூய்மையையோ இரத்தத் தூய்மையையோ காக்கும் நோக்கமாக கொண்டதாக இருக்க முடியாது. உபசாதிகளின் தோற்றுவாய்க்கு மரபு இன மேம்பாடு என்பது அடிப்படையாக இருக்க முடியாது என்ற நிலையில், சாதியின் தோற்றுவாய்க்கு மரபு இன மேம்பாடே அடிப்படை என்று முடிவு கட்டுவது எந்தவிதத்திலும் அர்த்தமற்றது ஆகும்.

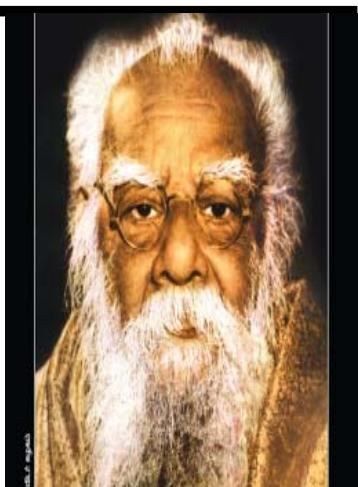
சாதியின் தோற்றுவாய்க்கு மரபு இன மேம்பாடே அடிப்படை என்றால் கலப்புமணம் தடைசெய்யப்பட்டு இருப்பது ஏன் என்று புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் சாதிகளுக்கு இடையிலும் உபசாதிகளுக்கு இடையிலும் சமபந்தி தடை செய்யப்பட்டு இருப்பதின் நோக்கம் என்ன? சமபந்தியால் இரத்தத் தூய்மை கெட்டு விடுமா? எனவே அது இனத்தின் மேம்பாட்டுக்கோ சீர்கேட்டுக்கோ காரணமாக இருக்கமுடியாது.

சாதியின் தோற்றுவாய்க்கு விஞ்ஞான அடிப்படை ஏதும் இல்லை என்பதை இது காட்டுகிறது. எனவே இன மேம்பாடே சாதிக்கு அடிப்படை என்று கூறுகிறார்கள். ஆகவே விஞ்ஞான சாயம் பூசவே முயல்கிறார்கள். பரம்பரை இயல்புகளின் விதிகள் பற்றிய திட்டவட்டமான அறிவை நாம் பெறாத வரை, மரபு இன மேம்பாட்டியல் என்பது இன்றைய நாளிலும் கூட நடைமுறை சாத்தியம் இல்லாத ஒன்றாகவே இருந்துவிடும்.

போராசிரியர் பேட்சன் அவர்கள் தன் “பரம்பரைக் குணங்கள் பற்றிய மெண்டலின் கொள்கைகள்” என்னும் நூலில் கூறுகிறார்: “ஒரு குறிப்பிட்ட வம்சாவழியின் உயர்குணங்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக அந்த வம்சாவழியைச் சேர்ந்த மக்களை ஒரு குறிப்பிட்ட முறையில்தான் வந்தடைகின்றன என்று கூற முடியாது. இத்தகைய உயர் குணங்களும் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சி அடைந்த உடலாற்றலும் மக்களை வந்தடைந்து ஒரு மரபியல் அம்சத்தைப் பெற்று இருப்பதனால் மட்டும் அல்ல வேறு பல காரணிகளும் ஒன்றிணைவதனால் தான்.”

சாதி அமைப்பு மரபு இன மேம்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டது என வாதிடுவது இன்றைய நவீன விஞ்ஞானிகளுக்கே இல்லாத பாரம்பரியம் அறிவு இன்றைய இந்துக்களின் முதாதையருக்கு அன்றே இருந்தது என்று ஏற்றிக் கூறுவதே ஆகும். பழுத்தைப் பார்த்துத்தானே அதைத் தந்த மரம் எப்படிப்பட்டதென மதிப்பிடமுடியும்? சாதி இன மேம்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்றால், சாதி அமைப்பு எப்பேர்ப்பட்ட மனிதர்களை உருவாக்கி இருக்க வேண்டும்! ஆனால் இந்துக்கள் மிகவும் தரக்கோன நிலையில் இருக்கிறார்கள். வளர்ச்சியில் குன்றிய, ஆழங்கில் குறைந்த அற்பர்களின் சந்ததியாகத்தானே இந்துக்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் 100க்கு 90 பேர் இராணுவத்திற்கு அருக்கை அற்றவர்களாக அறிவிக்கிப்பட்டுள்ளனர். இன்றைய நவீன விஞ்ஞானிகள் கூறும் ‘மரபு இனமேம்பாட்டியலை’ சாதி அமைப்பு அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதையே இது காட்டுகிறது. தங்கள் சமூக அந்தஸ்தைச் செயல்படுத்தும் வல்லமை பெற்றவர்களும், தங்களைவிடத் தாழ்ந்த நிலையில் இருந்தவர்கள் மீது அந்த அமைப்பைத் தினிக்கும் அதிகாரம் பெற்றவர்களுமான வக்கிரி மனம் படைத்த இந்துக்களின் ஆணவத்தையும் சுயநலத்தையுமே சாதி அமைப்பு அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது.

இந்தக்கடவுள்களை எல்லாலம் எடுத்துக்கொண்டால் எல்லாம் புராணங்களில் இருந்து வந்தவைதான். இந்த சிவன் புராணங்களில் இருந்து வந்தவன்! இந்த விஷ்ணு, பிரம்மா, இராமன், கிருஷ்ணன், சுப்பன், பிள்ளையார் எல்லாமும் புராணங்களில் இருந்து வந்தவைதான். புராணங்களை தள்ளிவிட்டால் கடவுள்கள் கிடையாது. சிவபுராணம் இல்லாமல் சிவன் இல்லை. விஷ்ணுபுராணம் இல்லாமல் விஷ்ணு இல்லை. இராமாயணம் இல்லாமல் இராமன் இல்லை. சுந்தபுராணம் இல்லாமல் சுந்தன் இல்லை. பிள்ளையார் புராணம் இல்லாமல் இல்லாமல் பிள்ளையார். இல்லை. எல்லா கடவுளாம் புராணக் கதையில் தோன்றியவர்கள்தான். இந்த புராணங்கள் எல்லாம் நம்மை அடக்கி ஒடுக்கி அறிவுபெறாமல் இருக்க பார்ப்பனர்களால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டவையாகும்.

பாரிசார்

பாலினப் பாகுபாடு காரணமாக ஆணாதிக்க சமூகமானது உழைப்பை சரண்டுவதன் ஊடாகவும், கலாச்சாரப் பாதுகாவலர் கள் எனும் அடிப்படையிலும், சாதிய ஒடுக்குமுறைகளுடாகவும் பெண்களை பல்வேறு வகையில் ஒடுக்கிவருகின்றது. பெண்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட இவை அனைத் தும் பெண் களால் விரும் பி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவை எனும் கருத்தாகவே ஆணாதிக்கச் சமூகத்தால் கட்டமைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. ஆணாதிக்க சமூகத்தால் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களாக: பெண்கள் என்றால் பின்னை பெறுதல், வீட்டை கவனித்தல், கணவனின் எண்ணங்களுக்கும் விருப்பத்திற்கும் ஏற்பவே வாழப்பழக வேண்டியவள் என்பதான் கருத்தே ஆணாதிக் க சிந் தன யாக மோலோங் கியிருக் கின்றது. இத்தகைய மரபுவழிச் சிந்தனையை தகர்ப்பதென்பது பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் மிகப் பெரும் சவாலாக உள்ளது.

பெண்கள் இன்று அதிகம் கல்வி கற்கிறார்கள், வேலைக்கு செல்கிறார்கள், வாகனங்கள் ஓட்டுகிறார்கள் எனவே பெண்கள் சுதந்திரம் அடைந்து விட்டார்கள் என்ற கருத்தும் முன்வைக்கப்பட்டு வருகின்றது. இது பெண்கள் குறித்த ஒரு மேற் போகக் கான சிந் தன யே. உடல் - உள் சமூக

ரீதியாக தொடர்ச்சியாக பாதிக்கப்பட்டுவரும் பெண்கள் பிரச் சனைகளை ஆணாதிக் க சமூகம் கருத்தில் கொள்வதில்லை.

இன்றைய நவீன உலகில் பல்வேறு வாய்ப்புகளை பெற்றிருந்தபோதும் இன்றும் பல பெண்கள் பொருளாதார

ரீதியாக ஆணை சார்ந்து வாழும் குழலே காணப்படுகின்றது. அதாவது திருமணம் செய்த பின்னர் பெண்கள் வேலைக்கு செல்வதை நிறுத்தும்படி கட்டாயப்படுத்தப்படுகின்றார்கள். பின்னைகளை வளர்க்க வேண்டும், வீட்டை கவனிக்க வேண்டும், குடும்பத்தை கட்டிக் காப்பாற்ற வேண்டும் என பல காரணங்கள் கூறி பெண்களை ஆண்களைச் சார்ந்து வாழும்படி நிர்ப்பந்திக்கின்றார்கள். குடும்ப வாழ்வு என்பது ஆண் பெண் இணைந்த கூட்டு வாழ்வு என்பதை ஆணாதிக்க வாதிகள் உணர மறுக்கின்றார்கள்.

பெண்கள் பாலியல் வன்கொடுமைகளுக்கு உட்படுத்தப்படும் வேளைகளிலும் பெண்கள் மீதே முதன்மைக் குற்றம் சுமத்தப்படுகின்றது. பெண்கள் இரவில் தனியாக ஏன் அவ்விடத்திற்கு சென்றார்கள், ஏன் அவர்கள் காமத்தை தூண்டும் வகையில் ஆடை அனிந்து செல்கின்றார்கள் போன்ற காரணங் கள் ஆணாதிக் கவாதிகளால் முன்வைக்கப்பட்டும் வருகின்றது.

அவ்வாறேனின் பெண்கள் தனியாக செல் லும் சுதந் தீரம் மறுக்கப்படுகின்றதா? இரவு நேரங்களில் செய்யும் பணிகள் ஆண்களுக்கு மட்டும் தான் உரியதா?

தொடர்ந்தும் ஆண்களை சார்ந்துதான் பெண்கள் வாழ வேண்டுமா? பெண்களின் ஆடை அலங்காரங்களே ஆண்களுக்கு காமத்தை தூண்டுகிறது எனில் இவ்வகுக்கு காமத்தை தவிர வேறு உணர்ச்சிகள் எழுவதில்லையா?

ஆணாதிக்க சமூகத்தில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்

- சாந்து -

6/8 வயது சிறுமிக்களை பாலியல் வன்கொடுமை புரியும் கொடுமைகளுக்கு சிறுமிகள் மீது என்ன குற்றத்தை கூற்றதற்காக போகிறார்கள்?

ஆணும் பெண்ணும் இணைந்து வாழும் குடும்ப வாழ்வில் பெண்கள் மட்டுமே குடும்பக் கலாசார பண்பாட்டு அம்சங்களை பேணிபாதுகாக்க வேண்டியவள் என்ற வகையிலும் பெண்கள் மீதான ஒடுக்குமுறைகள் பேணப்பட்டு வருகின்றது. குடும்ப வாழ்வில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான உறவென்பது சமூக பண்பாட்டுக் கலாசார நிர்ப்பார்கள் தீர்மானிப்பதல்ல. ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான அன்பு, பாசம், புரிந்துணர்வுகள் மூலமாக தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்.

எமது தேசத்தில் நிகழ்ந்த கொடிய யுத்தத்தினால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பெண்களே. கணவனை, பிள்ளைகளை, உறவுகளை, சொத்துக்களை இழந்து இவ் ஆணாதிக்க சமூகத்தில் வாழ முடியாது பல்வேறு துன்பங்களை அனுபவித்து வருகின்றார்கள். கணவனை இழந்தவர்களை விதவை என்ற பட்டிக்குள் அடைத்து அவர்கள் நந்தாரியங்களில் ஈடுபட தகுதியற்றவர்கள் என்று ஒதுக்குகின்றார்கள். கணவனை இழந்தவள் பிற ஆண்களுடன் கதைத்தால் கொச்சைப்படித்தி வதந்திகளை பரப்புகிறார்கள். கணவனை இழந்தவளின் மறுமணத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாத ஒரு ஆணாதிக்க சமூகமாகவே உள்ளது.

விபச்சாரிகள் வடபதிகளில் அதிகரித்து வருகின்றனர் என்பதாக இன்று சில ஊடகங்களால் செய்திகள் பரப்பப்பட்டு வருகின்றது. இந் நிலைமைகளுக்கு உடந்தையான ஆண்கள் மீது இவ்வாறான ஊடகங்கள் எந்தவகையிலும் விபச்சாரன் என அடையாளப்படுத்துவதில்லை. அதற்கான முழுக் குற்றச்சாட்டையும் பெண்கள் மீதுதான் கூற்றதற்கிணங்கும் குற்றதற்குத் துணையாக வீட்டிலிருக்கவேணும் என்பதாக காதலிக்கும் போது கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படுகின்றது. நீ வேலை முழுந்தவுடன் நேர வீட்டிற்கு வரவேணும் கருத்தரங்குகள், கூட்டங்கள், மேற்படிப்பு இதெல்லாம் உனக்குத் தேவையில்லை எனும் அடிமைப்படுத்தும் மனநிலையோடும் ‘முற்போக்குக் கால’ கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கும் ஆண்களும் இருக்கின்றார்கள். வர்க்கப்போராட்டம், சாதிய ஒடுக்கு முறைகள் குறித்துப் பேசும் அதிகமான ஆண்கள்கூட சமூகரீதியாக ஒடுக்கப்படும் பெண்களின் நிலை குறித்து அதிகம் அலட்டிக்கொள்ளாதவர் -களாகவே காணப்படுகின்றனர்.

வாழ்க்கை துணை இழந்த பெண்கள் வேலைசெய்யும் இடங்களில் உழைப்புச் சரண்டலுக்கு உள்ளாக்கப் படுவதோடு, பாலியல் துன்புறுத்தல்களையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியவர்களாக உள்ளனர். வருமானத்தை மீறிய வாழ்க்கைச் செலவின் காரணமாக கடன் குறைகளையும் தாங்கி வருகின்றனர். உலக உழைப்பில் (வீட்டுப் பணிகள் உட்பட) அதிகப்பட்ச உழைப்பை வழங்குபவர்கள் பெண்களேயாகும். இருப்பினும் ஆண்களைவிட குறைந்த பட்ச ஊதியமும், ஊதியம் அங்ற உழைப்பையும் செலுத்துபவர்களாகவே பெண்களின் நிலை உள்ளது.

வேலைத் தளங்களில், பொது இடங்களில், கல்வி கற்கும் இடங்களில், ஏன் சொந்த வீடுகளிலும் பெண்கள்

பாலியல் துன்புறுத்தலுக்குள்ளாகும் அவலம் நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்கின்றது. மேலும் பெண்கள் தமது சொந்த திறமையினால் அடையும் பதவி உயர்வுகளை ஆணாதிக்க சமூகமானது ‘சந்தேகத்துடனேயே’ நோக்குகின்றது

பெண் விடுதலை, முற்போக்குச் சிந்தனை குறித்து பிரஸ்தாபிக்கும் பெரும்பாலான ஆண் எழுத்தாளர்கள், இலக்கியவாதிகள் தாம் திருமணம் செய்யவிருக்கும் பெண்கள் மட்டும் தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் அடங்கி நடப்பவர்களாக இருக்கவேண்டும் என எதிர்பார்க்கின்றார்கள். அத்தோடு கொழுத்த சீதனத்தை பெறுவதையும் நோக்கமாக கொண்டுள்ளனர். இவ்வாறானவர்களின் முற்போக்கு நாடகம் என்பது பெயருக்கும், புகழ்ச்சிக்கும் ஆணாதேயன்றி உண் மையான பெண் விடுதலையை நோக்க கமாக கொண்டதல்ல.

ஆணாதிக்க மனநிலையில் படைக்கப்பட்ட இலக்கிய-இதிகாச-புராணங்களிலும் பெண்களுக்கென பல கட்டுப்பாடுகள் புனையப்பட்டும் உள்ளது. கல்லானாலும் கணவன் புலலானாலும் புருசன், கற்புக்கரசி, பொம்பளை சிரிச்சா போச்சு...போன்ற கருத்தியல் யாவும் பெண் ஒடுக்குமுறைச் சிந்தனையின் வெளிப்பாடகவே பேணப்பட்டு வருகின்றது. தொலைக்காட்சித் தொடர்களில் பெண்களை மிகவும் பிற்போக்கு மனநிலை கொண்டவர்களாக சித்தரிக்கப்பட்டு வருகின்றது. வியாபார நோக்கத்திற்கான விளம்பரங்களிலும் பெண்களை மட்டுமே ஆபாசமான வகையில் காண்பித்து தனது லாபத்தை பெருக்கிக்கொள்கின்றது ஆணாதிக்கச் சமூகம்

நீ படித் தது போதும், வேலைக் கும் போகவேண்டியதில்லை, எமக்கு திருமணம் ஆனதும் எனது அம்மாவுக்குத் துணையாக வீட்டிலிருக்கவேணும் என்பதாக காதலிக்கும் போது கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படுகின்றது. நீ வேலை முழுந்தவுடன் நேர வீட்டிற்கு வரவேணும் கருத்தரங்குகள், கூட்டங்கள், மேற்படிப்பு இதெல்லாம் உனக்குத் தேவையில்லை எனும் அடிமைப்படுத்தும் மனநிலையோடும் ‘முற்போக்குக் கால’ கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கும் ஆண்களும் இருக்கின்றார்கள். வர்க்கப்போராட்டம், சாதிய ஒடுக்கு முறைகள் குறித்துப் பேசும் அதிகமான ஆண்கள்கூட சமூகரீதியாக ஒடுக்கப்படும் பெண்களின் நிலை குறித்து அதிகம் அலட்டிக்கொள்ளாதவர் -களாகவே காணப்படுகின்றனர்.

இவ்வாறாக பல்வேறு வடிவங்களில் பெண் ஒடுக்குமுறைகள் எமது சமூகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. ஆணாதிக்க சிந்தனைகள் ஒழிந்து சமூகப் பாதுகாப்பு உறுதிப்படுத்தப்படும் பட்சத்திலேயே பெண்களுக்கான சுதந்திரம் என்பது சாத்தியமாகும். இவ்வாறான நிலையை அடைவதற்கு தொடர்ந்தும் பெண்கள் போராடவேண்டியது அவசியம்.

குவையம்பன்

சொர்ணாக்காரி

(1918 - 2000)

வையழுப்பன் ஆனைக்குட்டி மட்டக்களப்பின் கழுதாவளைக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த சிறுபான்மைச் சமூகத்தில் பறை அறையும் சமூகத்தில் பிறந்த ஒர் சொர்ணாளிக் கலைஞர்.

சொர்ணாளி என்பது ஒர் சிறிய ஊது குழலாகும். மரத்தினாற் செய்யப்பட்ட இது நாதல்வரத்தின் மிகமிகச் சிறிய வடிவமாகும்.

இது உச்சஸ்தாயி ஓலியை எழுப்பும். இக்குழலில் அமைந்துள்ள ஓட்டடைகளில் விரல்களை அழுத்தி ஒசை பேந்களைச் சொர்ணாளிக் கலைஞர் உருவாக்குவர். ஆனைக்குட்டியின் பாட்டன் 1838ம் ஆண்டுகளில் வாழ்ந்தவர். இவரும் ஒரு சொர்ணாளிக் கலைஞரே. மட்மண்டுர் கந்தசுவாமி கோயிலில் பறை மேள இசையுடனேயே சுவாமி வலம் வரும். வெறும் பறை மேள ஓலியுடன் சொர்ணாளியையும் இனைக்கலாம் எனக் கூறி சொர்ணாளியின் இசையை முருகன் கோயிற் பறையுடன் இனைத்த வையழுப்பன் ஆனைக்குட்டியின் பாட்டனாரான் குளத்து முத்தாணிடமிருந்து ஓல்விசைக் கலையை பேரனான் ஆனைக்குட்டி பெற்றுக் கொண்டார். சொர்ணாளி வாசிக்கும் போது வரும் ஏற்ற இறக்கங்கள் சுவாரசியமானவை. ஒரு பொருளைநாம் எங்கேனும் மறைத்து வைத்த பின்னர் பறை வாசிக்கும் குழலிலுள்ள ஒருவர் கண்ணை நாம் இறுக்கமாகக் கட்டிவிட்டால் சொர்ணாளியின் இசை வழிகாட்டலில் அவர் நடந்து சென்று மறைவிலுள்ள அப்பொருளை எடுப்பார்.

இது பறை மேளக் கூத்தில் நடக்கும் ஒரு சம்பவமாகும். சொர்ணாளி இசை அங்கு வழிகாட்டும் உரை போல பயன்படுத்தப்படுகின்றது. வையழுப்பன் ஆனைக்குட்டி சொர்ணாளிக் கலைஞர் மாத்திரமன்று, அச் சமூகத்தின் மூப்பனுமாவார். மந்திரம், வைத்தியம், சோதிடம் அறிந்தவராகவும் கழுதாவளை மாரியம்மன் கோயிற் பூசகராகவும் இருந்தார்.

கண்ணரென்ற இனிமையான குரலிற் பாடும் நாட்டுப்பற இசைக் கலைஞராகவும் இருந்தார்.

தமிழர்களின் பாரம்பரிய தோல் வாத்தியம், குழல் வாத்தியம் என்பனவற்றில் நிபுணத்துவம் பெற்று தம் சமூக மக்கள் மதிப்பையும் மட்டக்களப்பு மக்களின் பாராட்டையும் பெற்று வாழ்ந்த இப்பெரும் கலைஞர் பெயர் வெளியே தெரியாமலே இறந்துவிட்டார்.

இக்கலைஞரை உருவாக்குவதில்

1. அவரது சமூகப் பின்னணி, ஆளுமை, காலம் சூழல்
2. அவருக்கு வாய்த்த மந்திரம், சோதிடம், வைத்திய அறிவு
3. அவரது பாட்டனாரின் சொர்ணாளி அனுபவம்
4. மட்டக்களப்பு கோயிற் பண்பாட்டுப் பின்னணி

எனும் சேர்க்கைகள் இனைவதைக் காணலாம்.

ஆனைக்குட்டி வாழ்ந்த கழுதாவளைக்கும் சுவாமி விபுலானந்தர் வாழ்ந்த காரைதீவிற்கும் 15 மையில் வித்தியாசம்தான். தமிழரின் யாழையும் பண்ணையும் இலக்கியச் சான்று கொண்டு ஆராய்ந்து வெளியிட்டு புகீட்டிய சுவாமி விபுலானந்தர் ஆனைக்குட்டியின் பாட்டனாரையும் பண்ணோடும் பறையோடும் வாழ்ந்த அச் சமூகத்தையும் அவர்களின் சொர்ணாளி மரபையும் தெரிந்து கொள்ளாமையை அக்கால பின்னணியில் தான் புரிந்து கொள்ள முடியும்

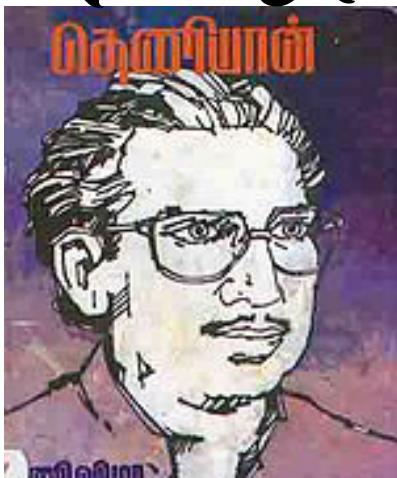
நன்றி: மெளனகுரு (முகநூல்)

தோழர் தெக்னியான்மன்

இறையாடிய அனுபவர்

-அதற்காக-

தற்காலத்தில் சாதியம் எவ்வாறு பேணப்படுகின்றது! இன்று சாதியம் அழிந்து விட்டது என்று பலர் கூறிக் கொள்கிறார்கள் உண்மையாக அழிந்து விட்டதா?

சாதி ஒழிந்து போய்விட்டது அல்லது முன்னைய நிலையில் இல்லை என்று சொல்லுவதற்கு அடிப்படையாக இரண்டு காரணங்கள் உண்டு.

ஒன்று யுத்த காலத்தில் விடுதலை புலிகள் சாதிக்கு எதிராக போராட்டம் நடத்தாவிடுவதும் கூட நடத்தவில்லை என்பது வெளிப்படையாக தெரியும். சாதியை பற்றி கதைக்க வேண்டாம் என்று கூறி அனைத்தையும் அமுக்கி வைத்தனர். அதனால் சாதி எனும் விடயம் பாதுகாக்கப்பட்டது. இதனால் பாதிக்கப்பட்டதும், நட்டம் அடைந்ததும் சாதியில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள்தான். சாதியீர்தியாக ஒடுக்கப்படும் வேளைகளில் அதற்கு எதிராக போராட்டம் நடத்துமுடியாத ஒரு சூழலையே முன் எடுத்து வைத்திருந்தனர்.

மேலும் ஒருவிடயத்தை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் 25 அல்லது 50 வருடத்திற்கு முதல் இருந்த ஒடுக்கப்பட்ட சமூகம் இல்லை இன்றய சமூகம். தற் போதைய சமூகம் பல் வேறு வகையில் வளர்ச்சியடைந்த சமூகமாக காணப்படுகின்றது.

வளர்ச்சி என்பது ஒடுக்கப்பட்ட எல்லா மக்களும் அந்த வளர்ச்சியினை பெற்று இருக்கிறார்கள் என கூற முடியாது. வெளிநாட்டு பணம் காரணமாக பொருளாதாரத் தினால் ஒடுக்கப்பட்டவர்களில் 5வீதத்தினர் மாற்றம் அடைந்துள்ளனர். இந்த மாற்றத்தை கண்டுதான் பிரச்சனைகள் தீர்ந்து விட்டது என கூறுகிறார்கள். உயர் சாதியினர் என்று சொல்லப்படுகிறவர்களில் படித்து உயர்பதவியில் இருக்கின்றவர்கள் தான் சாதியம் ஒழிந்து விட்டது

என சொல்லுகின்றனர். அவர்கள் சந்திக்கின்ற ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தை சேர்ந்த கல்வி, பதவிகளை அடைந்தவர்களை வைத்துக் கொண்டுதான் இவ்வாறான போலித்தனமான கருத்துக்களை தங்களுக்கு வாய்ப்பாக சொல்லிக் கொள்கின்றனர்.

உண்மையில் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தில் கிராமங்களில் குறிப்பாக பின்தங்கிய கிராமங்களில் இன்றும் இந்நிலைமைகளில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. உதாரணத்திற்கு சொல்வதானால் லோன்றியும், சலானும் வந்த பின்னர் அந்த சமூகங்களின் மக்கள் சாதிய ஒடுக்கு முழுயிலிருந்து விடுபட்டு விட்டார்கள் என மேலெழுந்த வாரியாக சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் லோன்றி சலான் என்பவை பட்டணத்தில் தான் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. கிராமப்புறங்களில் இன்றைக்கும் சலவைத் தொழிலாளிகள் தமது குடிமை தொழிலை செய்து முடிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கின்றது.

பூப்புனித நிராட்டுவிழா, திருமணம், மரணச்சடங்கு போன்ற உயர் சாதியார் என்று தம்மை அழைத்து கொள்பவர்களின் வைபவங்களில் இன்றைக்கும் பழைய குடிமை முறை பேணப்பட்டு வருகின்றது.

பறையடிக்கின்ற சமூகத்தினர்கள் அந்த தொழிலை கைவிட வேண்டும் என்று சொல்லி சந்தியில் பறைகளை போட்டு உடைத்து தீவைத்த ஒரு வரலாற்றுச் சம்பவம் நிகழ்ந்தது. இன்றைக்கும் அத்தகைய நிகழ்வுகளினால் அடிமைத் தொழிலை ஒழித்து விடமுடியவில்லை

என்பதற்கு உதாரணமாக மரணச்சடங்குகளில் இன்றும் மேளம் முளங்குகின்றது.

இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தை சேர்ந்தவர் களும் சிலர் தங்களது குடும்பத்தில் நிகழ்கின்ற மரணச்சடங்குகளில் பறை முளங்கச் செய்கிறார்கள். மேல் நோக்கிய சமூக உருவாக்கத் தினுடைய வெளிப் பாடாக இது காணப்படுகின்றது. உயர் சாதியினர் என்று சொல்லிக்கொள்வோர் இத்தகைய நடைமுறைகளை பின்பற்றி வருவதனால் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தின் மத்தியிலும் தவறான இந்த நடைமுறை சில இடங்களில் இருந்து வருகின்றது. இதிலும் குறிப்பாக

கல்வி கற்ற சமூகத்தினர் மத்தியில் சாதிய கட்டமைப்பு எவ்வாறு பேணப்பட்டு வருகின்றது?

கல்வி கற்ற உயர் மட்டத்தில் சாதி என்பது மிக நுட்பமாக செயற்பட்டு வருகின்றது சாதியை பேணுவதற்கு அடிப்படையாக 2 விடையங்களை கவனத்தில் கொள்ளலாம்

1.திருமணம்

2.உணவு

திருமணத்திலும் பல திருமணங்கள் மிகச் சாதுரியமாக நடந்தேறுகின்றன மனமகன் ஒடுக்கப்பட்ட சாதியில் பிறந்தவன் என்றால் அவன் உயர்பதவியிலிருந்தால் காதல் என்ற பெயரில் திருமணங்கள் நடைபெறுவதற்கு பெரும் எதிர்ப்பு காட்டப்படுவதில்லை. இதற்கு அடிப்படையில் ஒரு நோக்கம் இருக்கின்றது. ஒரு பெண்ணுக்கு உயர்பதவியிலிருக்கின்ற ஒருவனுக்கு திருமணம் செய்து வைப்பதாக இருந்தால் யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் பெற்றோர் கோடிக் கணக்கில் கொட்ட வேண்டிய நிலையிருக்கின்றது. சாதி மாறி திருமணம் செய்கின்ற ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தை சேர்ந்த உயர்பதவியில் இருப்பவர்கள்

அதிகமாக சீதனத்தை

எதிபார்க்காத நிலமை

வீளாந் குவதால்

பெண்வீட்டார் கொடுக்கவும்

மாட்டார்கள். பொளாதார

அடிப்படையில் பெருத்த

இலாபத்தை சாதியின் பெயரால்

அந்த சமூகம் பெற்றுக்

கொள்கின்றது. அதே சமயம்

ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தின் பெண்ணை

சில வேறுபாடுகள் உண்டு. உயர்சாதியினர் என்று சொல்லப்படுகிறவர்களுக்கு அடிமை குடிமை தொழில் செய்கின்றவர்கள் ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினருக்கு இத் தொழிலை செய்வதன் மூலம் தங்களை தாழ்த்திகொள்வார்கள் என கருதி பல குடிமைத் தொழிலாளிகள் செய்ய வருவதில்லை.

ஒவ்வொரு சாதிக்குள்ளும் பல பகுதிகள் இருக்கின்றன. அந்த பகுதிநிலையில் குறைந்தவர் களாக கருதப்படுவர்கள் தமது பொருளாதார தேவைக்காக எல்லா சாதியினரிடத்தேயும் தமது சேவகத்தை செய்ய முன்வருகின்றனர்.

தங்களுடைய மனமகனுக்கு எந்த காலத்திலும் ஏற்றுக் கொள்ள போவதுமில்லை, அங்கீரிப்பதுமில்லை இதனால் சாதியம் அழிந்துபோகப்போவதில்லை.

ஒரு புதுச்சாதி உருவாகும். ஆனேர பெண் னோ யார் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தில் இருக்கின்றாரோ அந்த சமூகத்தை சார்ந்து வாழ வேண்டிய ஒர் நிர்ப்பந்தம் அவர்களுக்கு உண் டேயோழிய உயர் சாதியார் என்று சொல்லப்படுகின்றவர்களால் எக்காலத்திலும் அங்கீரிக்கப்படுவதில்லை.

உணவு வகையை பொறுத்தவரையில் உணவு பரிமாறுதல் என்பதில் தங்களுடன் வேலை செய்கின்ற படித்த உயர் பதவியிலிருப்பவர்களை தங்களுடைய வைபவங்களுக்கு அழைத்து உணவு பரிமாறுவார்கள்.

ஆனால் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தை சேர்ந்தவர்களின் இல்லத்தில் நடைபெறுகின்ற வைபவங்களில் உணவு உண்பதை இயன்றவரை தவிர்த்து கொள்கிறார்கள். இதனால்

ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தில் பிறந்தவர்களிடத்திலும் சில போலித்தனம் வளர்ந்து விட்டன. உயர் சாதியினரை ஒடுக்கப் பட்டவர்கள் உள்ளாங்குகின்றனர். உயர் சாதியினரின் கல்யாணம் மண்டபங்களில்

திருமணங்களை நடாத்தி மண்டபத்துக்குரியவர்களை கொண்டு உணவு பரிமாற செய்து உணவு உண்ண வைத்து பெருமைப்பட்டு கொள்கிறார்கள். ஆனால் இவர்களுடைய வீட்டில் நடந்தாலோ அல்லது ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் கல்யாண மண்டபங்களில் நடந்தாலோ ஒரு போதும் உணவு உண் ன

மாட்டார்கள். அரச பதவிகள் என்று வருகின்ற போது அவர்கள் சில ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் வீட்டில் வந்து உண்கிறார்கள். கல்யாண வைபவங்களில் போய் உண்ணமாட்டார்கள் தம்மை உயர் சாதி என்று அழைத்து கொள்பவர்கள்.

பதவிகளில் ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் நிலை எவ்வாறுள்ளது?

ஒடுக்கப்பட்ட சமூகம் எப்படி படித்து முன்னேறி பதவியில் வந்தாலும் மேல் அதிகாரத் தினை வைத்திருக்க முடியேலா நிலை காணப்படுகின்றது. உய்சாதியினர் என்று தம்மை கூறிக் கொள்பவர்கள்

எப்போதும் அவர்களை கீழ்நிலையில் தான் வைத்திருப்பார்கள்.

ஆரம்ப கால சாதிய போராட்டங்களுக்கு இருந்த குழல் இன்று நிலவுகின்றதா?

ஆரம்ப காலங்களில் போராட்டத்தை செய்தபோது தாழ்த்தப்பட்ட சாதியிலிருந்து படிச்சு வந்த சமூகத்தினரிடம் நல்லதோரு சமூகசிந்தனை இருந்தது. அவர்கள் தமது சமூக அக்கறை காரணமாக சாதியத்திற்கு எதிரான கருத்துக்களை முன்வைத்து ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தினர் அனைவரையும் ஒன்று திரட்டினர். பெரிய கல்வியறிவு இல்லாவிட்டாலும் அவர்களுடன் இணைந்து நின்று போராடினார்கள். பின்னர் இடதுசாரியினர் சாதியத்திற்கு எதிராக போராடியபோது எல்லா உயர்சாதியினருடனும் ஒடுக்கப்பட்டவரும் இணைந்து போராடினார்கள்.

இன் றைக் கு அவ் விதமான போரட்டத் தை முன்னெடுக்காததிற்கு 2அடிப்படை காரணமிருக்கு ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்திலிருந்து இன்றுள்ளவர்கள் ஆரம்பகாலங்களில் சாதியத்திற்கு எதிராக போராடியவர்களின் 4 அல்ல 5வது தலைமுறையினர்

இன்று இருக்கிறார்கள். இவர்கள் அக்காலத்திலிருந்த பிரச்சனைகளை அறியாதவர்களும் அதற்கு முகம் கொடுக்காதவர்களுமாக உள்ளனர். இவர்கள் உயர்கல்வி கற்று மேல் நிலைக்கு வந்த பின்னர் இது பற்றி சிந்திக்கவும் இணைந்து செயற்படவும் தயாரில்லாத போலி மனிதர்களாக இவர்கள் மாறிவிட்டார்கள்.

இது சாரிகள் கமியூனிஸ் கட்சியை சேர்ந்தவர்கள் இன்று வலுவிலந்து போடுவார்கள். எனவே இரண்டு வழியிலும் எனிமேல் சாதியத்திற்கு எதிரான போராட்டம் எடுப்பதில் மிகுந்த கஸ்ரம் இருக்கிறது. இதை படித்து உயர் பதவியில் இருக்கிறவர்கள் கருத்தில் கொண்டால் அவர்களுக்கு பின்னால் நிச்சயாக இந்த மக்கள் அணித்ரள்வார்கள்.

**சாதிய் ‘வடு’ அகற்றிடத்
துணைந்த நெடும் யணம்
இது.**

வழு வழுவென்று வான் முட்ட நின்ற கருப்பதைல் மரங்களினாடே கருஞ்சாரையாய் ஒளிந்தும் மறைந்தும் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது அந்தத் தார்ஜோட்டு.

இருபுறமும் பரந்து கிடக்கும் பசுந் தேயிலை, மெலிந்த அந்தப் பாதையை மேலும் மெலிவாகக் காட்டிக் கொண்டிருந்தது. கோட்டத்து லொறி உரசி உரசி பாலையோரத் தேயிலை முள்ளாய் நீட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. பாதையை இன்னும் அரை அடி அகலப்படுத்தினால் ஓரத்து தேயிலை உரசுப்படாது என்பது உண்மைதான் என்றாலும் வெட்டப்படும் தேயிலையால் நட்டப்படுவது ஆயிரக் கணக்கில் என்பது வெள்ளைக்காரனின் பொருளாதார முளைக்குப் பெரிய விஷயமல்ல.

கூடையும் தலையுமாக மலையில் நிற்கும் தாய்மார்களுக்கு குட்டிச்சாக்கும் தலையுமாக பகல் சாப்பாடு கொண்டு போகும் சிறிக்கள். குட்டிச்சாக்கிற்குள் இருப்பது பெரும்பான்மையாகக் கருகச் சுட்ட ரொட்டியும், கறுப்புச் சாராயப் போத்தல் நிறைய வெறுந் தேவீருந்தான். மலைக்குத் ‘தண்ணி’ கொண்டுபோகும் சிறுவர் சிறுமியர் அனைவரும் போய்விட்டனர். மிகவும் பிந்திவிட்ட ‘லெட்சுமி குட்டி’ தலையில் தொங்கும் கட்டிச் சாக்கை முதுகுடன் அணைத்துப் பிடித்த வண்ணம் ஓடினாள்.

‘தடக் தடக்’ கென்று குட்டிச்சாக்கு ஆடும்போது தனும்பி ஊற்றும் தேவீரின் குடு முதுகைத் தடவும்போது நடப்பாள்.

அம்மாவின் கோபமுகம் மனதைத் தடவும் போது ஓடுவாள்.

ஒட்டம் கூடக் கூடக் குட்டிச் சாக்கின் ஆட்டம் கூடியது. ஆட்டம் கூடக்கூட குட்டிச் சாக்கைத் தொங்க வைக்கும் கயிறு வலுவிழக்கிறது.

ஓடிக் கொண்டே உச்சந்தலையில் உறுத்திய கயிற்றை இலேசாக அசைத்தாள். ஏற்கனவே வலுவிழந்திருந்த கயிறு உயிரிழந்தது.

குட்டிச் சாக்கு பாதையில் கிடந்தது.

தேயிலைச் சாயம் ஞோட்டில் ஓடியது. ரொட்டி எல்லாம் ஓரே போத்தல் ஒடு நனுங்கி ஓட்டிக் கிடந்தது.

ஓ வென்று கதறினாள் லெட்சுமி. ஆயா கொன்று விடுவாளே என்ற பயம்.

‘ஏம்புள்ளே போட்டு ஓடச்சிட்டியோ.....?’

உடைந்த போத்தலையும், ஊறிக்கிடந்த ரொட்டியையும் வெறித்து நோக்கியபடி மலைத்துப் போய் நிற்கும் லெட்சுமியைக் கேட்டாள் எதிரே வந்த சோதி.

‘ஆமாண்டி..... எங்காயா கொன்னுடுமே’ என்ற விக்கலும் விம்மலுமாகக் கூறிய லெட்சுமியைப் பரிதாபமாகப் பார்த்தாள் சோதி.

‘நீ ஒங்காயாவுக்குத் தண்ணி கொடுத்துட்டு வந்துடியாடி?’

கீடு ராடி

(தெளிவுத்தை யோசப்)

1970

‘இல்லே புள்ளே, எங்கக்கா மலையுல விழுந்து லொறியில போட்டுக்கொண்டு போயிட்டாங்களாம்.... அதான் திரும்பிட்டேன். தண்ணி எல்லாம் அப்படியே இருக்கு.... நீ லயத்துக்கு வர்க்கீயா...’

‘ஆமா மலைக்குப் போய் என்ன செய்ய?’

‘ஒங்க ஆயா அந்திக்கு வந்து கொண்டுவருமே...’

‘நானு வீட்டுல இருந்தாத்தானே அடிக்கும்... எங்குட்டாச்சும் ஓடிப் போயிட்டேன்னா?’

‘ஓடிப்போகப் போறியா.....?’

‘ஆமா! ஆமா!! எங்க ஆயா வரயிலே வீட்டுல இருக்க மாட்டேன்.’

‘ஓடிப்போய் என்ன செய்வே?’

‘எங்குட்டாச்சும் போய் செத்துப் போவேன்’

திக்கென்றது சோதிக்கு.

‘ஒங்க ஆயா அடிப்பாங்கன்னு தானே ஓடிப்போவேன், செத்துப்போவேன்கிற... அடி வாங்காமல் இருக்க நான் ஒண்ணு சொல்லவா?’

‘என்னது...?’

அடியிலிருந்து தப்பிக்கும் நப்பாசை லெட்டுமிக்குடியை விடவில்லை.

‘என் குட்டிக் சாக்குல இருக்குற தண்ணியைக் கொண்டு போய் கொடுத்திடேன்’

‘என்னது...?’

பாம்பை மிதித்தவள் போல் பதறிப்போனாள் லெட்சுமி.

‘எங்காயாவுக்குத் தெரிஞ்சா வெட்டிப் போட்டுடும்...’

‘தெரிஞ்சாத்தானே...’ மிகச் சாவதானமாகக் கூறினாள் சோதி.

‘எப்படித் தெரியும் நானும் நியும் சொல்லாட்டி’

லெட்சுமி தயங்கவே சோதி தெரியமுட்டுகின்றாள்.

‘நீ பயமில்லாமெ கொண்டு போ புள்ளே... ஒப்புறாணை நான் சொல் மாட்டேன்’

அந்த நேர இக்கட்டைச் சமாளித்தால் போதும் என்றிருந்த லெட்சுமியும் ‘சரி’ என்று ஒப்புக்கொண்டாள்.

குட்டிச் சாக்குத் தலைமாறியது.

இரு சிறுசுகளும் எதிர் எதிர்த் திசையில் விரைந்தனர்.

..

‘அம்மா..... அம்மோவ.... அக்கா மலையில விழுந்திருச்சாம்’

ஒப்பாரி வைத்தபடிவீட்டுக்குள் ஓடினாள் சோதி.

‘சரிதான் வாடா கண்ணு அக்காவுக்கு ஒண்ணும் ஆயிடலை... இதோ படுத்திருக்கு... தேத்தண்ணிக் குட்டிச்சாக்கு எங்கம்மா....?’

சோதிக்குத் திக்கென்றது. சமாளித்துக்கொண்டாள்.

‘அம்மா.... அம்மோவ....’

சிறுமி கண்ணைக் கசக்கிக் கொள்ளுகின்றாள்.

‘என்னம்மா நடந்துச்சி�....’

தாய் பதறுகின்றாள்.

‘அக்கா விழுந்துறுச்சேன்னு ஓடியாந்தேனா குட்டிச் சாக்கு நழுவிக் கீழே விழுந்து....’

‘போனா வோவட்டு அழாதேடா ராஜா, கால்ல கையில போட்டுக்கிறாம வந்தியே..... அதே அந்த ஏழுமலையான் புண்ணியம்’

..

லெட்சுமியின் அப்பா நாட்டுக்கு நடந்து கொண்டிருக்கின்றார்.

நாலுமணி பிந்திவிட்டதென்றால் நாட்டுக்குப் போகாமல் இருக்கமுடியாது அவரால். உள்றும் மழையாயிருந்தாலும் ‘உக்குவா’ ஊற்றும் தண்ணீரைச் சுவைக்காவிட்டால் அவருக்குத் தூக்கம் வராது.

‘என்ன கங்காணி கூட்டம்.... ஸவுடர் பீக்கரு சத்தம் கேட்குது....’
எதிரே வந்துகொண்டிருந்தவர் கேட்டார்.

‘வெட்டிப்பயலுக தெரியாதா! சாதிகள் இல்லேடி பாப்பான்னு யாரோ பாடினாராம.... இவுக அதை எடுத்துக் கூறகிறாக. ‘சாதி கீதின்னு நமக்குள் நாமளே அடிச்சுக்கக் கூடாது. எல்லோரும் ஒரே சாதி’ அப்படி இப்படின்னு என்னன்னமோ பேசுறானுக சின்னச் சாதி பயலுக.... ஒத்துமை அது இதன்னு சொல்லித் தங்களுடைய கீழ் சாதிக்குறைய மறைக்கப் பாக்கிறானுக. தெரியாமயா பள்ளு பறை பறை பதினெட்டுன்னு பிரிச்ச வைச்சிருக்கு....’

அவர் நடந்து விட்டார் நாடு நோக்கி.

.. . : . : . : . : . : . : . : . : . : . : . : . : . : . : . :

ஒடிக்கும் போதே தெறித்து விழுமளவுக்கு முறுகச் சுட்ட ரொட்டி. பொன்னிறத்தில் மொறு மொறுவென்று. கொண்டு வந்தவள் சோதி. கூட நின்றது லெட்சுமி. இடம் லெட்சுமியின் இஷ்தோப்பு.

‘ரெண்டு பேரும் சாப்பிடுவோம.... எங்கம்மாத்தான் குடுத்தாங்க..... உனக்கும் கொடுக்கச் சொல்லி.....’

புடும்போதே நாலுறிற்று லெட்சுமிக்கு.

ஒரு துண்டு ஒடித்து வாயில் வைக்கப் போகையில் பளார் என்று முதுகில் விழுந்த அறையால் ரொட்டித் துண்டு எகிறிப்போய் விழுந்தது.

‘நீ நாசமாப் போக..... ஏன்டி என் வயித்துல பிறந்துட்டு மானத்தை வாங்குறே.... சனியனே, கொஞ்சமாச்சும் சூடு சொறுணை இருக்கா ஒன்கு’
பத்திர காளியாப் நிற்கும் தாயைக் கண்டதும் பதறிப் போனாள் லெட்சுமி. ஆயா இப்போது வாருவாள் என்று அவள் எதிர்பார்க்கவே இல்லை.

‘அந்தச் செறுக்கி வீட்டுலே இருந்து கொண்டாந்தத நீ வாயில வைக்காமாடி, பறை பள்ளு நொளை நூத்தெட்டும் ஒனக்கு ஒண்ணுதானா..... நாற நாயே.....’

கன்னத்திலும் முதுகிலுமாக மகளைப் பிய்த்து வாங்கி விட்டாள் அந்த மேல் சாதித்தாய். மலையிலிருந்து விரட்டப்பட்ட ஆத்திரம் வேறு.

‘இரு ஒங்கப்பா வரட்டும். அந்தப் பறச் செறுக்கியோட சேராதேன்னு எத்தனை வாட்டி சொல்றது வரட்டும்! வெட்டிப் பொதைக்கச் சொல்லேன்.’

‘இல்லாயா தெரியாமச் செஞ்சுட்டேன்’ என்று நடுங்கியவாறு மூலையோடு மூலையாப் முடங்கிக் கொண்டு நின்றாள் லெட்சுமி.

‘நான் வாயில் வைக்காத அந்த வீட்டு ரொட்டிக்காக என்னை இப்படி வெளுத்துக் கட்டுகிறாயே! அன்று ஒரு ரொட்டியையும் தின்று தேத்தண்ணியையும் குடிச்சியே அது.....’

இல்லாத ஒன்றை இருட்டில் தேடும் அந்தத் தாயையே வெறித்து நோக்கிக் கொண்டிருந்தாள் லெட்சுமி.

காந்தி மீது கூறுகின்ற பார்த்தல்

கள ஆய்வுக்குறிப்பு:

அகல்யா பிரான்சிஸ்கிளைன்

யாழ் ப்பாணத் தில் விளிம்பு நிலையிலிருக்கும் கிராமங்களில் ஊரி கிராமமும் ஒன்றாகும். இக்கிராமம் காரைநகர் பிரதேசத்தில் பாலாவோடை எனும் கிராமத்திற்கு அண்மையில் J/44 கிராமசேவகர் பிரிவில் அமைந்துள்ள ஒரு வறிய கிராமம். இங்கு 316 குடும்பங்கள் உள்ளன. இம் மக்கள் 1987- 1995 ம் ஆண் டு காலப்பகுதியில் பல இடப் பெயர் வகைக்கு உள்ளானபோதும், தற்போது தமது கிராமமான ஊரி கிராமத்திலேயே நிற்கருமாக வசித்து வருகிறார்கள். இங்குள்ள மக்கள் கால நிலைக்கு தகுந்த சிறு தொழில்களையே செய்து வருகின்றார்கள். குறிப்பாக கட்டுவலை எனும் கரையோர மீன் பிடித் தொழிலையும், சீவல் தொழிலையுமே பிரதான தொழில்களாகக் கொண்டவர்கள். பல்வேறு கடற்தொழிற் கிராமங்களில் ஆண் கள் மட்டுமே கடற்தொழிலில் ஈடுபட்டுவருவதை நாம் காணலாம். ஆனால் இக்கிராமத்தில் ஆண்களோடு பெண்களும் இணைந்து கடற்தொழிலில் ஈடுபட்டுவருவதை காணக்கூடியதாக உள்ளது. ஆழ்கடல் தொழில் வாய்ப்பற்றி நிலையில் கரையோரத் தொழிலில் பெறப்படும் சிறிய வகை மீன்களும், நண்டு இறால் போன்றவைகளே இவர்களது வருமானத்திற்கு உட்பட்டதாக இருக்கின்றது. இவர்களது நாளாந்த வருமானமானது அதிகப்சமாக 300 ரூபாவை என்றுமே தாண்டியதில்லை என்றும் கூறலாம்.

இக்கிராமத்திலுள்ள மக்கள் அதிகமாக தரம் 7- 11 வரையே படித்துள்ளார்கள். பொருளாதார வாய்ப்பற்றி குழலே இவர்கள் மேலதிகமாக கல்வியை தொடர்வதற்கு தடையாக இருக்கின்றது. இக்கிராமத்திலிருந்து இதுவரையில் இரண்டு மாணவர்களே பல்கலைக்கழகம் வரை செல்லும் வாய்ப்பை பெற்றிருக்கின்றார்கள். பொருளாதார வசதி அற்றி காரணத்தினால் இக்கிராமத்து மாணவர்களால் தனியார் நிலையங்களுக்கு சென்று மேலதிக கல்வி வாய்ப்பினை பெற்றுமுடியாதும் உள்ளது. தற்போது போதகர் கமல் என்பவரின் முயற்சியால் இலவசமாக கல்வி கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இக்கிராமத்தின் மேம்பாட்டில் அக்கறை கொண்ட வெளிநாடுகளில் வாழும் சிலரால் இதில் பணிபுரியும் ஆசிரியர் களுக்கான ஊதியம் வழங்கப்பட்டும் வருகின்றது.

இங்குள்ள மக்கள் பொருளாதார பிரச்சனை உட்பட பல்வேறு பிரச்சனைகளை எதிர்கொண்டிருப்பினும் சாதிய ரீதியாக எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனை என்பதே சமூக மேம்பாட்டிற்கு பெரும் தடையாக இருந்து வருவதை அறியக்கூடியதாக உள்ளது. சாதியம் குறித்துப் பேசுவோ, விவாதிக்கவோ விரும்பதாத ‘கள்ள மொனமே’யாழ்ப்பாணத்தில் தொடர்ந்தும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றது. சாதியப் பிரச்சனை என்பது எமது சமூகத்தில் இல்லை, அது தொலைந்து வெகு காலமாகிவிட்டது என்று கூறிக் கொண்டு, சாதிப் பாகுபாட்டை கடைப்பிடிக்கும் மேதைகளும் எம்மத்தியில் உள்ளார்கள். இதை சாதியின்மை என்பதா? சாதி மறைப்பு என்பதா...? தாம் மிக உயர்சாதியினர் என்று கூறிக்கொள்ளும் யாழ்ப்பாணத்தவர்களால் இக்கிராம மக்கள் சாதியப் படிமுறையில் மிகவும் பின்தங்கியவர்கள்

என்பதாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றார்கள். ஊரி கிராமத் திற்கு அன்மையில் உள்ள பாலாவோடை என்ற கிராமத்தில் வசிப்பவர்கள் தமிழை வெள்ளாளர் என்று கூறிக் கொள்வதோடு, ஊரி கிராம மக்கள் மீதான சாதிய ஒடுக்குமுறைகளையும் மேற்கொண்டு வருகிறார்கள்.

யாழ்-சமுகத்தில் சாதிக்கொரு கோவில்கள் என்பது இன்று வரை பேணப்பட்டுவரும் ஒரு யாழ் பாணக் கலாசாரம். அந்த வகையில் இக் கிராமத் திலும் அதே காலாசாரம் தான் கடைப்பிடிக்கப்பட்டும் வருகின்றது. 1990 ம் ஆண்டில் பாலாவோடை கிராமத்தவர்களின் அம்மன் கோவில் தேர் திருவிழாவிற்கு சென்ற ஊரி கிராம மக்கள் அத் தேரை தொட்டு விட்டார்கள் என்பதற்காக தமது பாலாவோடை உயர் சாதி அம் மனுக்கு தீட்டுப்பட்டுவிட்டதாக கருதி அத் தேரினையே ஏற்கு சம்பவமும் நிகழ்ந்துள்ளது.

1996ம் ஆண்டு நடந்த சம்பவம் ஒன்று: ஊரிகிராம மக்கள் பாலாவோடை கிராமத்தினுடோக சென்றதற்காக இரு கிராமத்தவர்களுக்கிடையிலும் பெரும் கலவரம் ஏற்பட்டது. அச்சாதிப்பகை இன்று வரை தொடர்கின்றது. அருகருகே வசிக்கும் இரண்டு கிராம மக்களுக்கும் இடையில் எவ்வித தொடர்பும், உறவும் அற்ற வகையில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இருகிராம மக்களுக்கும் என ஒவ்வொரு பொதுக்கிணறுகள் இருக்கின்றது. பாலாவோடை கிராமத்து மக்கள் ஊரி கிராமத்தவர்களின் பொதுக்கிணற்றில் ஒரு போதும் தண்ணீர் அள்ள மாட்டார்கள். ஊரி கிராமத்து மக்களையும் பாலாவோடை பொதுக்கிணற்றில் தண்ணீர் அள்ள ஒருபோதும் அனுமதிக்கமாட்டார்கள்.

ஊரி கிராம மக்கள் தற்போது குடிப்பதற்கான நல்ல தண்ணீர் இல்லாது மிகவும் சிரமப்படுகின்றனர். ஊரி கிராமத்தில் ஆரம்ப காலங்களில் நல்ல தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடியதாக இருந்தது. 1995ம் ஆண்டு இடப் பெயர் வின் காரணமாகவும், நீண்டகால பாவனையில் இல்லாததன் விளைவாகவும் இக்கிராமத்தில் உள்ள கிணற்று தண்ணீர்கள் குடிக்க முடியாது மிகவும் உவர் நீராக மாறிவிட்டது. அதனால் இவர்கள் இன்று சுண்ணாகத்திலிருந்து காரைநகர் அபிவிருத்தி சங்கத்தினால் விநியோகிக்கப்படும் தண்ணீரினை பணம் கொடுத்து வாங்கும் நிலையில் உள்ளனர்.

இக் கிராமத்திலுள்ள தரம் 1-5 வரையான மாணவர்கள் அமெரிக்க மிசன் தமிழ்கலவன் பாடசாலையில் கல்வி பயில்கிறார்கள். தரம் 6-A/L வரையான கல்வியினை கற்பதற்கு வலந்தன் சந்தியில்

அமைந்திருக்கும் தியாகராஜா மகாவித்தியாலையத்திற்கு சென்று வருகின்றனர். தியாகராஜா மகாவித்தியாலையம் இக்கிராமத்திலிருந்து 6 கிலோ மைல் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. இவர்கள் பாடசாலைக்கு நடந்து செல்வதனால் தொடர்ந்து தாமதமாகவே பாடசாலை செல்ல வேண்டிய நிலைமை காணப்பட்டது. இக் கிராமத்தின் மேம்பாட்டில் அக்கறைகொண்ட போதகர் கமல் அவர்களின் உதவியால் ஊரி கிராமத்து மாணவர்கள் பாடசாலைக்கு தாமதமின்றி செல்வதற்காக இ.போ.சபையின் சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது 100 மாணவர்கள் இங்கிருந்து பாடசாலைக்கு பஸ்சில் சென்று வருகின்றார்கள். ஆரம்பத்தில் இக் கிராமத்திற்கு பஸ் போக்குவரத்து ஏற்பாடு செய்யப்பட்டபோது பல்வேறு சமூகப்பிரச்சனைகள் தலைதாக்கியது. முதலில் இக் கிராமத்திற்கு பஸ் சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டதற்கு எதிராக கிளர்ந்தார்கள். பின்பு பஸ் சேவை ஒழுங்காக நடைபெறுவதை தடுப்பதற்கு கிளர்ந்தெழுந்தார்கள். அதற்கும் மேலாக பாடசாலை சேவக்காக நியமிக்கப்பட்ட போக்குவரத்துச் சேவை நேரத்தில் தாழும் பிரயாணம் செய்யவேண்டுமென்று பாலாவோடை கிராமத்தவர்கள் அடம்பிடித்து ஏறினார்கள். அதன் காரணமாக பாடசாலை மாணவர்கள் பஸ்சில் பிரயாணம் மேற்கொள்ள முடியாத நிலைமை ஏற்றப்பட்டது. தமது சாதியக் கட்டுப்பாட்டை மீறி இங்கு பஸ் சேவை மேற்கொள்வதை சகிக்க முடியாத பாலாவோடை கிராமத்தவர்கள் 2012 ம் ஆண்டில் ஒருமுறை பஸ்சினையே கொளுத்தும் அளவிற்கே சென்றார்கள். இவ்வாறான சாதிய எதிர்ப்புகளையும் மீறி தற்போது பாடசாலை மாணவர்கள் மட்டுமே பயணம் செய்யும் குழல் ஏற்பட்டுள்ளது.

தியாகராஜா மகாவித்தியாலையத்திற்கு ஊரி கிராமத்திலிருந்து செல்லும் மாணவர்கள் பாலாவோடை கிராமத்து ஆசிரியர்களினாலும், உயர் சாதி மாணவர்களினாலும் பல வேறு பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியவர்களாக உள்ளனர். ஆசிரியர்கள் ஊரி கிராமத்து மாணவர்களை பெயர் சொல்லி அழைப்பதில்லை. மேலும் அக்கறையின்றி வேண்டா வெறுப்புணேயே கல்வி கற்பிக்கப்பட்டும் வருகின்றது. வகுப்பின் பின் வரிசையிலேயே அமர்த்தப்பட்டும் இருக்கின்றார்கள். பாலாவோடைக் கிராமத்து மாணவர்களுக்கும், ஊரி கிராமத்து மாணவர்களுக்கும் இடையில் நெருக்கமான நட்புகளும் பேணப்படுவதில்லை. குழநிலை நிமித்தமாக பாடசாலையில் கதைத்துக் கொண்டாலும்...

தொடர்ச்சி 19 ஆம் பக்கம்

இவங்கை முஸ்லிம்கள் யீரு சீட்டய்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் வன்புறைகளை

இவங்கை சூலித் சமூக மேம்பாட்டு முன்னணி வன்மேயாக கண்டிக்கிறது.

கனுத்துறை மாவட்டத்திலுள்ள பிரதேசங்களில் முஸ்லிம் மதத்திற்கும் முஸ்லிம் இனத்திற்கும் எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட திட்டமிட்ட கலவரத்தை முன்னின்று நடத்தியது ஒரு பொத்த இயக்கம். இந்த இயக்கத்தின் பிதாமகனாக விளங்குவார் ‘சிங்கள இனத்தை பாதுகாப்பதே’ எனும் அடிப்படை சித்தாந்தத்தில் ஊறியிருக்கும் ஹலகொட அத்தே ஞானசாரா எனும் பொத்த பிக்குவாகும். 2009 ம் ஆண்டு யுத்தம் முடிவற்ற பிற்பாடே முஸ்லிம் இனத்திற்கு எதிரான பொத்த பிக்குவாதம் மேலோங்கத் தொடங்கிவிட்டது. அதன் தொடர்ச்சியாகவே ஞானசாரா எனும் பொத்த பிக்குவின் அமைப்பான பொது பல சேனா எனும் பொத்த பிக்குவாத இயக்கம் 2013 ல் பேருவல பள்ளிவாசலை தாக்கும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டது. முஸ்லிம் சமூகம் பேணுகின்ற உடை, உணவுக் கலாசாரத்திற்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கையாகவே அப்போது இருந்தது.

தற்போது (12 ஜூன் 2014) பொத்த பிக்குவும் அவரது சார்தியும் தாக்கப்பட்டதாக குற்றம் சாட்டப்பட்டு கனுத்துறை பிரதேசங்களில் வாழும் முஸ்லிம் மக்களின் கடைகள் வீடுகள் உயிர்கள் உடைமைகள் அனைத்தும் பொத்த பிக்குவாத இயக்கக் கும்பல்களால் நாசமாக்கப்பட்டுள்ளது. 15 ம் திகதி கலவரத்தில் ஈடுபட்ட பொத்த பிக்குவாத இயக்கமானது அழுத்கம் எனும் பிரதேசத்தில் ஹலகொட அத்தே ஞானசாரா தலைமையில் மகிழ்ச்சி ஆரவாரத்தில் சென்று கொண்டிருந்தது. “இந்த தேசத்தில் பொலிகம் ஆமியும் எப்போதும் எங்களுக்கானதாகவே இருக்கும். இதுக் குப் பிறகு எந்தவொரு மறக்காலயாவோ (முஸ்லிம் இனத்தை இழிவு படுத்தும் சிங்களச் சொல்) அல்லது வேறொந்த பறையர்களோ எவரேனும் ஒரு சிங்களவனையும் தொடர்லாது. தொட்டால் முடிவு இப்படித்தான் இருக்கும்.” எனும் அச்சுறுத்தும் வார்த்தைகளை பிரயோகித்தவாறு அக்கும்பல் ஹலகொட அத்தே ஞானசாரா தலைமையில் சென்றதாகவும் அறிய முடிகின்றது.

முஸ்லிம் இனத்திற்கு எதிராக திட்டமிட்ட இவ்வாறான சம்பவங்கள் இந்தக் கலவரத்துடன் முடிவடைந்து விடும் என்பதற்கு

எந்தவித உத்தரவாதமும் இல்லை. பொலிவியா நாட்டில் இருந்து இச்சம்பவத்திற்கு கண்டனம் தெரிவித்த ஜனாதிபதி மீதும் இலங்கைவாழ் சிறுபான்மை இனங்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படுவதற்கு சாத்தியம் இல்லை. கலவரத்தை அடக்குவதற்கான உடனடிக் கண்டனங்களுக்கு அப்பால் இப்பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்கான மார்க்கம் என்ன. இப்பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்கு அரசியல் கட்சிகள் நியாயமாக நடந்து கொள்வார்களா!

நடைபெற்றுவரும் முஸ்லிம்கள் மீதான அனுத்தம வன்முறைகள் எமக்கு பெரும் அதிர்ச்சியையும் கவலையையும் அளிக்கின்றன. திட்டமிட்ட வகையில் சிங்கள மேலாதிக்க சக்திகளான பொதுபலசேன அமைப்பினரால் மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் இனவாத பிரச்சாரங்களின் விளைவாகவே மேற்படி வன்முறைகள் அரங்கேறியுள்ளன. இந்த வன்முறைகளுக்கு பலியாக நேர்த்த இல்லாமய சகோதரர்களுக்கும், அவர்களது உறவினர்களுக்கும் எமது முன்னணி சார்பில் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். அத்தோடு இந்த வன்முறைகளின் குத்திரதாரிகள் இனங்காணப்பட்டு சட்டத்தின் முன்னிறுத்தப்பட வேண்டுமென கோருகின்றோம். மேலும் நாட்டில் இனவாதத்தை தூபமிட்டுவரும் பொதுபலசேன போன்ற இனவாத, மதவாதத்தை தூண்டும் அமைப்புக்கள் தடைசெய்யப்பட வேண்டும். அதுவே இலங்கையின் அமைதிக்கும் இன நல்லுறவுக்கும் வழிசமைக்கும் என்பதை கோட்டுக்காட்ட விரும்புகிறோம்.

அரசு அதிகாரநலன்களை பாதுகாக்கும் பொருட்டு மேற்படி சம்பவங்களுக்கு பொறுப்புச்சொல்லும் கடமையில் இருந்து அரசாங்கம் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது என்பதையும் வலியுறுத்த விரும்புகிறோம். தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்றுவரும் இம்மேலாதிக்க வன்முறைச் சம்பவங்கள் இலங்கையின் சிறுபான்மையினரின் வாழ்வரிமை சுற்றித்தும் எதிர்கால இருப்புக்குறித்தும் அவநம்பிக்கையை அதிகரிக்கச் செய்கின்றன. சுபிச்சமும் இன ஜக்கியமும் நிறைந்த எதிர்கால இலங்கைக்கு இச்சம்பவங்கள் அச்சுறுத்தலாகவே அமையும் என்பதை அரசாங்கம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டியது அவசியமாகும். எனவே இதுகுறித்து அரசு தயவுதாட்சன்யமின்றி உடன் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என தலித் சமூக மேம்பாட்டு முன்னணி கேட்டுக்கொள்கிறது.

-இலங்கை தலித்சமூக மேம்பாட்டு முன்னணி-

- பிரான்ஸ் -

17 ஆம் பக்க தொடர்ச்சி...

கிராமங்களில் யார், எவர் என்று அறியாதவாயே நடந்து கொள்கிறார்கள்.

இக்கிராமத்திலுள்ள இளையவர்கள் பெரும் பாலும் சிறுவயதிலேயே திருமணம் செய்து கொள்கிறார்கள். இங்குள்ள பெண்கள் ஆண்களுடன் இணைந்து மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டுவருகின்றனர். சிலர் தையற் கலையில் தேர்ச்சி பெற்றிருப்பினும் தையல் மெசின் வாங்குவதற்கான பொருளாதார பலம் இல்லாமையால் அத்தொழிலை மேற்கொள்ள முடியாது உள்ளனர். சுயதொழில் வாய்ப்பற்ற காரணத்தால் பெரும்பாலும் பெண்கள் விட்டுப் பணிபுரிந்தே காலத்தை விரட்டுகின்றனர்.

ஊரி கிராமத்து மக்கள் சாதிய ஒடுக்குமுறையையும் பொருளாதார நெருக்கடிகளையும் எதிர்கொள்ளும் அவல நிலையில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். எச்சமூக நிறுவனங்களும் இவர்களைக் கண்டு கொள்வதில்லை. இவ்வாறான சாதிய பொருளாதார ஒடுக்குமுறைகளை எதிர்கொள்ளும் பல கிராமங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இருப்பதை பலர் அறிவதில்லை. இக்கிராமத்திலுள்ள மக்களில் ஒரு சிலர் சுயமாக பொருளாதார வளம் பெற்றிருப்பினும் அதிகமான மக்கள் சாதியரீதியாகவும் பொருளாதார ரீதியாகவும் சுரண்டப்பட்டு பின்தங்கிய நிலையிலேயே உள்ளனர். ஒடுக்கப்படும் இச் சமூக மக்கள் எப்பொழுதுமே மைய ஆதிக்கத்தினால் விளிம்பு வரை விரட்டப்படும் சமூகமாகவே இருந்து வருகின்றனர்.

சித்தங்களைக் கண்டு ஏற்றுக்கொண்டு

சாதிய விடுதலைப்போராட்டம் என்றாலும் தானாகவோ? அல்லது தனிநபருக்கூடாகவோ? கிடைக்கப்போற்றில்லை. 1980க்கு முன்னர் மிகவும் கொடுரமான தீண்டாமைகளும் ஒடுக்குமுறைகளும் தலைவிரித்தாடியது. அதை ஓரளவிற்கேனும் கட்டுப்படுத்த சாதியர்த்தியாக ஒடுக்கப்பட்டமக்களின் தியாகம் நிறைந்த போராட்டங்களினாலேயே சாத்தியமானது. இன்னும் தொடர்ந்து காப்பாற்றப்படும் சாதியத்தை எதிர் கொள்ளுதலுக்கும் அதை தோற்கடிக்கிறதுக்கும் சாதிய விடுதலையில் அக்கறை உள்ளவர்கள் ஒன்றிணைந்து போராடவேணும்.

நாங்கள் சாதிய விடுதலைபற்றி பேச்செடுத்தால் தமிழ்மூக்கனவுக்குள் மிதக்கும் நண்பர்களுக்கு கோபம் பொத்திக்கொண்டு வந்துவிடுகிறது

பல்லாயிரம் உயிர்களை பலிகொடுத்து தங்கள் வயித்தை வழக்கும் தமிழ் தேசிய வாதிகளுடன் எம் மையும் ஒப் பிட் டு சாதிய விடுதலைப்போராட்டத்தை சிதைத்துவிட முயற் சிக் கிறார்கள். சாதியவிடுதலையை நேரிப்பவர்களும் அதை முன்னெடுப்பவர்களும் கொலைவெறியையோ வன்முறையையோ தூண்டியவர்கள் அல்ல. அதன்மீது நம் பிக்கை கொண்டவர்களும் இல்லை. சாதியவிடுதலையை தமிழ்தேசியவாதிகளால் ஒருபோதும் வென்றெடுக்கமுடியாது என்பதை வரலாறு நிருபித்து நிக்கிறது. எனவே சாதியவிடுதலையில் அக்கறையுள்ள பல நண்பர்களை வெண் நெடுக்க வேண் டிய அவசியத்துடனேயே சாதியவிடுதலைப்போராட்டம் நகரவேண்டியிருக்கிறது.

சாதியத்தை காப்பாற்றும் நோக்கத்தில் சில வெறிபிடிச்ச கூட்டங்கள் தமிழ்தேசியத்துக்கு பின்னால் இருந்து செயற்படுகினம். இலங்கையில் இருந்தும் புலம்பெயர்ந்தும் வாழும் சாதிய வெறியர்கள் திட்டமிட்டே இச்செயற்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துகினம்.

அன்மையில் பிரான்சில் புங்குடுதீவு ஒன்றியத்தால் நடாத்தப்பட்ட குறும்பட போட்டி நிகழ்வுக்கு நாவலர்விருது வழங்கப்பட்டது. திரைப்படத்துக்கும் நாவலருக்கும் என்ன சம்பந்தம்! குறும்படத்துக்கும் நாவலருக்கும் என்ன சம்மந்தம்! இதுக்குப்பின்னால் உள்ள சாதிய அரசியலை நாம் புரிந்து கொள்ளவேணும். திரைப்படத்துறையில் சாதித்த பலர் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் இருக்கிறார்கள். எங்கள் இயக்குனர் பாலுமகேந்திரா ஞாபகமாகக்கூட விருதை வழங்கியிருக்கலாம். ஆனால் யாழ்ப்பாண சாதிய அமைப்பை மிகவும் இறுக்கமாக கட்டிக்காத்த சாதிய வெறியன் நாவலன் பெயரில் விருது வழங்குகிறார்கள்!!!. இதில் வேடுக்கை என்னவென்றால் இதேவிழாவில் ஒரு புறம் பிரபாகரன் புகழ்பாடி, ஒன்றுமறியாத இழைஞர்களை ஆடவைக்கிறார்கள். மறுபுறம் சாதி வெறியன் நாவலர்விருதும் வழங்குகிறார்கள்....! இப்படியான வியாபாரிகளின் கைகளுக்குள்ளதான் தமிழருடைய விடுதலை சிக்குப்பட்டுப்போய் கிடக்கு. இவர்களுடைய கட்டமைப்பு மீதும் செயற்பாடுகள் மீதும் சாதியர்த்தியா ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மிகவும் கவனமா இருக்கவேணும்.

பிரான்செல்லுந்து புதுாக வெள்வந்து «ஆக்காட்டி» எழும் சஞ்சௌகய்ல் வெள்வந்து நேர்காணல்ள் சுறு பகுது

சோபாசக்தியின் “அரசியல் கீல்விகளுக்கு” கருணாகரன் வழங்கியது பசுவ்கள் அல்ல. “வா” வின் பார்வையில் கருணாகரன் வழங்கிய “துர்மிகம்” இது.

இழுத் தமிழுத் தேசிய நிலையாடு என்று வெள்ளாளர்களின் அரசியல் விரும்புத்தானே தவிர ஒருக்கப்பட்ட சாதிகளின் விருப்பல், அவர்கள் தேசிவாதக் கோரிக்கைகளிற்கு அப்பாலுள்ள வைர்கள் என்று சொல்லப்படுவது குறித்து?

முற்றிலும் உண்மை. சரியானது. மேட்டுக்குடியினரின் இந்த விருப்பம் ஏனைய சமூகத்தினரிடத்திலும் பொதுமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அப்படியொரு தோற்றப்பாடும் கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ளது. அந்த அளவுக்கு ஏனைய விடயங்கள் பொதுமைப்படுத்தப்படவில்லை. அல்லது பகிரப்படவில்லை. தேசிய நிலைப்பாட்டை விட்டு விலகி நின்றால் தமிழீது பின்னிலைச் சமூகத்தினர் என்ற அடையாளம் வந்து விடுமோ என்ற அச்சத்தில் பின்தங்கிய நிலையடைய மக்களும் தேசிய முலாமைப் பூசிக்கொள்கிறார்கள். குறிப்பாக பின்தங்கியநிலைச் சமூகங்களிலிருந்து படித்து முன்னேறியவர்களும் நிதிப்பலத்தினால் முன்னுக்கு வந்தவர்களும் இந்த முலாமை வலிந்து பூசிக்கொள்ள விரும்புகிறார்கள். அப்படிப் பூசிக்கொள்வதன் மூலமாகத் தாங்களும் பொதுத்தளத்தில் நிற்கக்கூடிய ஒரு தகுதி கிட்டும் என்று நம்புகின்றார்கள். ஆனால், இவர்கள் நம்புவதைப்போல இந்தத் தமிழ்த் தேசியத்தில் உள்ளடக்க விரிவு கிடையாது.

ஆனால் ஈழவிருத்தலைப் போராட்டம் வீறாக எழுந்தகாலம் முதல் அது முள்ளவாய்க்காலில் வீழும்வரை வெள்ளாளர்கள் அல்லாதவர்களின் தலைமையையும் போராளிகளையும் யெநுமளவில் கொண்டிருந்தது உண்மையால்லவா? ஆரம்பகாலம் போராளித் தலைமைகளான புஸ்பாஜா, கி.பி.அரவிந்தன் போன்றவர்கள் கருமையான வெள்ளாள மேலாதிக்க எதிர்ப்பு மனநிலையைக் கொண்டவர்கள். பிரபாகரனும் அப்படியே. 1983-களில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ். இயக்கத்திற்கு பின்புதிரண்ட தலித் தீவனானானின் மிகப்பொரும் எழுச்சியை வெள்ளாளச் சிந்தனைகளிற்கும் பலியானதன் விளைவு என்றா மதிப்பிட முடியும்? ஆயிரக்கணக்கான தலித் தீவனானான் தங்களது உயிர்களை இந்தப் போராட்டத்தில் பலியிட ஒருக்கிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் சூப்சிந்தனைகளாற்றவர்கள் என்றா கருதுகிறீர்கள்? கடந்த வட மாகாணசபைத் தேர்தலின் போதும் கூட தலித் மக்களின் வாக்குகள் சிந்தாமல் சிதறாமல் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பிற்குத்தானே கிடைத்துவன்ன. மேட்குக்குழியினரின் இந்த விருப்பம் ஏனைய சமூகத்தினரிடத்திலும் பொதுமையைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்ற உங்களது பதில் சிங்கள இனவாதத்திற்கு எதிரான அர்ப்பணிப்புகள் நிறைந்த போராட்ட வரலாறை வெள்ளாளர்களிற்குக் குத்தகைக்குக் கொருத்துவிடுவது போன்றதல்லவா?

இங்கே நாம் ஒரு விடயத்தை முதலில் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டும். அதிகாரத்திலும் வளர்ச்சியிலும் இருக்கும் ஒரு தரப்பை முன்னுதாரணமாக கொண்டுதான் ஏனைய சமூகங்கள் தங்களை வடிவமைக்கின்றன. கல்வி அறிவிலும் பொருளாதாரத்திலும் வளர்ச்சியடைகின்ற ஏனைய சமூகத்தினரான “பின்னிலையினர்” தங்களை வடிவமைப்பது அல்லது தங்களைக் கருதுவது அல்லது தம்மை நிறுவ முயற்சிப்பது தங்களுக்கு மேலான சமூகங்களைப் போன்றவர்கள்தான் தாங்களும் என்பதையே. வெள்ளாளர்களைப்போல அல்லது ஐரோப்பியர்களை, அமெரிக்கர்களைப்போல தாங்களும் வரலேவன்டும், நடக்கவேண்டும் என்று கறுப்பர்களும் ஆசியர்களும் முயற்சிப்பதை அறிவிர்கள். பிராமணர்களைப்போல தாங்கள் மாறவேண்டும் என்று பிற இந்திய சமூகத்தினரில் பெரும்பாலானவர்கள் குறிப்பாகப் படித்தவர்களும் நிதிவசதியடையோரும் முயற்சிக்கின்றனர். இங்கே இலங்கையில் வெள்ளாளரைப்போல வரவேண்டும் என்று ஏனையவர்கள் சிந்திக்கின்றனர். இந்த எண்ணத்தை தமிழ்த் தேசியத்தைத் தூக்கும் வெள்ளாள மேலாதிக்கம் வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறது. இதற்குச் சிங்கள இனவாதம் பொருத்தமாக உதவுகிறது. நீங்கள் குறிப்பிட்டபடி கி.பி.அரவிந்தனோ, சிபுஸ்பராஜாவோ, பிரபாகரனோ வெள்ளாள மேலாதிக்க எதிர்ப்பு மன்னிலையைக் கொண்டவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களும் இந்த தேசியவாத அலைக்குப் பலியானவர்கள்தான். என்றபடியால்தான் இன்னும் இத்தனை பெரிய போராட்டத்திற்குப் பிறகும் சிங்கள மேலாதிக்கத்திடமிருந்து மட்டுமல்ல, வெள்ளாள மேலாதிக்கத்திடமிருந்தும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பிற அடுக்கினர் விடுதலையைப் பெறமுடியவில்லை. மாற்றங்களை உருவாக்க முடியவில்லை. ஏனென்றால்

வெள்ளாள மனநிலையை வெள்ளாள அதிகாரத்தைக் கடந்து செல்ல இவர்கள் யாராலும் முடியவில்லை. ஆகவே, இவர்கள் எதிர்பார்த்த, போராடிய இலக்கை எட்டமுடியவில்லை.

இந்த அடிப்படையின்படி, இந்த அவதானிப்பின் பிரகாரம் நான் இங்கே வெள்ளாள மேலாதிக்கம் என்று குறிப்பிடுவது தனியே ஒரு சாதிப் பிரிவினரை மையப்படுத்தியது மட்டும் அல்ல. அது குணாம்சீதியானது என்ற பொருளிலேயே அதைப் பயன்படுத்துகின்றேன். 1983 களில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ். இயக்கத்திற்குப் பின்பு திரண்ட தலித் இளைஞர்களின் மிகப்பெரும் எழுச்சியை வெள்ளாளச் சிந்தனைகளிற்குப் பலியானதன் விளைவு என்றே சொல்வேன். கடந்த மாகாணசபைத் தேர்தலின்போது மின்னிலை (தலித்) மக்கள் திரண்டு தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புக்கு வாக்கித்ததையும் அப்படித்தான் பார்க்கிறேன். இன்னும் ஒன்றையும் அழுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். போராட்டம் தீவிரமடைந்து பெரும் நெருக்கடி உண்டான்போது அந்த வலியை அதிகமாகச் சமந்தவர்கள் பின்னிலைச் சமூகத்தினரே. பின்னாளில் போராட்டத்தில் அதிகாளில் ஈடுபட்டவர்களும் பாதிப்புக்குட்பட்டவர்களும் அவர்களே. புஸ்பராணி தன்னுடைய “அகாலம்” நூலிலேயே இதனைத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறார். தேடுதலும் கைதும் சிறையும் என்று வரும்போது பெரும்பாலான இளைஞர்கள் மிகச் சாதுரியமாகத் தப்பிச் சென்று விட்டார்கள் என்கிறார் அவர். இப்படித் தப்பிச் சென்றவர்கள் பெரும்பாலும் மேட்டுச் சமூகத்தினர்கள்தான் என்பதை நீங்கள் அவதானிக்க முடியும். பின்னிலைச் சமூகத்தினர் நெருக்கடி நிலையிலிருந்து தப்பிச் செல்லும் மனநிலையை அதிகமாகக் கொண்டிருப்பதில்லை என்பது ஒரு காரணம். அவர்களுடைய வாழ்க்கைமுறை எதையும் திரளாக ஒருமித்து எதிர்கொள்ளும் இயல்பைக் கொண்டது. எனவே தப்பிச் செல்லும் நுட்பங்களை அவர்கள் அதிகம் அறிந்திருப்பதில்லை. இதற்குக் காரணம் அவர்களிடம் இருந்த, இருக்கின்ற கல்வி அறிவு மற்றும் தொடர்பாடல் போதாமைகள். இன்னொரு காரணம், பொருளாதார வசதியில் பின்தங்கிய நிலை. இந்த மாதிரியான விசயங்கள் இவர்களை நெருக்கடிக்குள்ளேயே வைத்திருந்தது. நெருக்கடிக்குள்ளிருந்த மக்களை இனவாத அலைமில் கிளர்ந்தெழுச் செய்வது இலகுவானது. அதுதான் நடந்ததும்.

ஆகவே வெள்ளாள மனநிலை என்பது பிற சமூகத்தினரிடத்திலும் ஒரு விசமாகப் பரவியுள்ளது என்பேன். போராட்டத்தையே வெள்ளாள மனநிலைக் குத்தானே குத்தகைக்கு விட்டிருந்தோம். இப்பொழுதுகூட இதுதானே.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நாம் இன்னொரு விடயத்தையும் பார்க்கலாம். இப்பொழுதும் வெள்ளாளச் சமூகத்தினர்கள் ஓப்பிட்டளவில் ஏனையவர்களை விடகல்வி மற்றும் நிதிப்பலத்தோடு இங்கே உள்ளனர். ஏனைன்றால், இவர்கள் நெருக்கடிகளிலிருந்தும் பாதிப்புகளிலிருந்தும் ஏற்கனவே வெளியேறி, தங்களைப் பாதுகாப்பான தளங்களில் வலுவாக நிலைப்படுத்திக் கொண்டதால் இந்த வளர்ச்சியைப் பெற்றனர். மற்றவர்கள் நெருக்கடிக்குள் சிக்கிப் பாதிப்பை அதிகமாகச் சந்தித்ததால் நலிந்து போயிருக்கின்றனர்.

வேஷ்ணலைச்சல்

**விட்டு மற்றத்தில் வந்து நின்று
குடிக்கத் தண்ணீர் கேட்பவரை(க)
குடம் வெறுமையெனப் பாவனை செய்து
கிணற்றில் அள்ளிக் குடிக்கலாமென்பர்.**

**துலாவிழுத்து நீருற்றி
பனையேறிய களைப்பு
கையேந்திக் குடிக்க விடாய் தீருவிமென்பர்.**

**மாதா கோயிலில் இடவலம் பிரத்து
சாதிக்கொரு சயிற்றிலிருந்து
ஞாயிறு பூசை பார்த்து
பாவந் தீர்ந்ததெனப் பங்கிறைச்சி தின்று
கடன் திருநாள் கழித்தோமென்பர்.**

**பெருநாள் அவியலை மறுத்து
பசியில்லை
பகிர்ந்துண்ணப் பொசிப்பில்லை எனப் பசப்பி
வெள்ளாங் கோயில் தவிர்த்து
விருந்துண்ண மாட்டார்கள்.**

**கறிச்சிக்கொரு பள்ளிக்கூடம்
வீதிகள் பிரிக்கும் வீருகள்.
கதைச்சுப் பேசலாம்
கவனம் கலக்கக் கூடாது
இரத்தமென்பர்.**

**வெள்ளாடு வந்துமென்ன?
ஊரில் வெறுங்காணி வீற்கச் சரிப்படாதென்பர்.
‘வெள்ளாம் குடிமனையில் வேறையாட்கள் வாழுதா?’
இலட்சங்கள் பெறுமதியற்று அங்கு சாதி எதிர் நிற்கும்.**

**தர்மினியின் “சாவுகளால் பிரபலமான ஊர்”
எனும் கவிதைத் தொகுப்பில் இருந்து...**

காலைச் சுற்றியப் பாம்பு:

சாதியம்

-அசரா-

பெருமாள்முருகன் என்பவரால் தொகுக்கப்பட்ட ‘சாதியும் நானும்’ எனும் நாலின் விமர்சனம் காலச்சுவடு பத்திரிகையில் வெளிவந்தது.

பெருமாள்முருகன் உட்பட 32 பேர் இணைந்து எழுதிய ஒரு கட்டுரைத் தொகுப்பாகும். காலச்சுவடு பதிப்பகமே அதை வெளியிட்டும் உள்ளது.

அந்த 32 கட்டுரையாளர் களில் பின்படுத்தப்பட்ட, அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட, இடைநிலையான மேலும் உயர் சாதியினர் என பல சாதியினரும் சாதியம் குறித்த தமது அனுபவங்களையும்,

குற்ற உணர்வுகளையும் பதிவு செய்திருக்கின்றார்கள். ராஜ்கௌதமனும், பெருமதேவி என்பவருமே அந்நால் குறித்த ஒர் விமர்சனக் குறிப்பை 2014 மே மாத காலச்சுவட்டில் எழுதியுள்ளனர். அந்தக் கட்டுரைத் தொகுப்பை நான் வாசிக்காதிருப்பினும் அக்கட்டுரைத் தொகுப்பின் விமர்சனமானது சாதிய மனநிலை மீதான விமர்சனப் போக்கை மேலும் செழுமைப்படுத்தியுள்ளதை உணர்முடிந்தது.

ராஜ்கௌதமன் அவர்கள் சாதியத்தின் சமூகத் தன்மை குறித்து இவ்வாறு எழுதியுள்ளார்: ‘பார்க்கப்போனால் சாதியம் என்பது, கடவுளையும் கடந்த ஒரு சக்தியாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், கடவுளை நம்புகிறவர்களானாலும் சரி, நம்பாத பகுத்தறிவாளர்கள் ஆனாலும் சரி, சாதியை உதற முடியாத நிலைதான் இங்கு இன்றைய யதார்த்தநிலை. ஏன், கடவுள்கள்கூட அந்தந்தச் சாதிப்பிரிவுகளுக்குரியவர்களாகத்தான் கட்டுண்டு கிடக்கின்றனர்’ எனகிறார். சாதியும் நானும் எனும் கட்டுரைத் தொகுப்பாசிரியரான பெருமாள்முருகன் அவர்கள் சாதியின் தன்மை பற்றி குறிப்பிடும்போது: ‘என் அனுபவத்தில் சாதியைக் கடவுள் போலவே உணர்கின்றேன். கிராமம், நகரம், மலை என்பெல்லாம் பேதமில்லை. படித்தவர்-படிக்காதவர் என்றும் பிரித்துப் பார்க்கக்கூடாது. கடவுள் எங்கும் நிறைந்திருப்பார்; சாதியும் அப்படித்தான்.’ எனகிறார்.

ராஜ்கௌதமன், பெருமாள்முருகன், மற்றும் பிறரைப் போன்று எனக்கும் சாதியத்தின் சமூகத்தன்மை குறித்த அனுபவம் இருக்கும் அல்லவா. அந்தவகையில் சாதியம் குறித்த எனது அனுபவம் ஆனது அது ஒரு காலைச் சுற்றிய கொடிய விசம்கொண்ட பாம்பு. கொத்தாமல் விடாது. சாதியை ஏற்றுக்கொள்பவர்களாக இருப்பினும், சாதியத்தை வெறுத்து ஒதுக்குபவர்களாக இருப்பினும் அது விடாது. காலைவிட்டு நகராது சுற்றியபடியே பிணைந்திருக்கும்.

தலித்துக்கள் அல்லாதவர்களே சாதியம் பற்றிய குற்ற உணர்வுடைவர்களாக இருப்பர், அவர்களே சாதியம் குறித்த தமது சுயவிமர்சனத்தை மேற்கொள்ள வேண்டியவர்கள் என்பதான கருத்தும் அபிப்பிராயங்களும் சில தரப்பினரிடம் இருப்பதையும் அறியக்கூடியதாக உள்ளது. சாதியத்தின் சமூக மேலாண்மை அந்தஸ்தின் மீதான விருப்பு வலிமையை குறைத்து மதிப்பிடும் தன்மையிலிருந்தே இவ்வாறான அபிப்பிராயங்களும் கருத்துகளும் மேலோங்குவதற்கான காரணமாக இருக்கலாம்.

இதில் கவனம் கொள்ளவேண்டிய ஒரு விடயம், தலித்திய சிந்தனை, தலித்திய அரசியல் செயல்பாடுகள் என்பன சாதியத்தை அழித்துவிடுமா என்பது. முதலில் சாதியம் பற்றிய குற்ற உணர்வை வெளிப்படுத்தும் தகைமை என்பது தலித்துக்கள் அல்லாதவர்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தக்கூடியதல்ல என்பதே ஆகும். தலித்துக்களும் சாதியம் பற்றிய குற்ற உணர்விற்குப்பட்டவர்கள் என்பதே சாதியத்தின் அவல நிலையாக உள்ளது. சாதிய ஓடுக்குமுறை அம்சம் என்பது வேறு, சாதிய சிந்தனை, சாதிய சமூகமேலாண்மைக் கருத்தியல் என்பதுவும் இரு வேறு வேறான அம்சங்களாகும். மேலும் விரிவாக சொல்வதானால் சாதிய ஓடுக்குமுறையும், அதனுடான சமூக சமத்துவம் இன்மை என்பது ஒரு தளமாகவும், சாதிய சமூகமேலாண்மை சிந்தனை என்பது வேறொருதளமாகவும் செயல்படும் தன்மை கொண்டது.

இவற்றை மிக தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள நாம் உடப் சாதிகளின் தோற்றும் குறித்த பின்புலத்தையும் ஆய்வுக்குட்டுத்தவேண்டிய தேவையுள்ளது. எம்மிடையே அதற்கான ஆதாரங்கள் பல இருப்பினும், இந்தியாவில் முன்வைக்கப்பட்டுவரும் உள்ளதுக்கீட்டுக் கோரிக்கைகளையும் சாதிய சமூக நியதிகளையும் தெரிந்து கொள்வதன் ஊடாக சாதிய ஒடுக்குமுறைக்கும், சாதிய சிந்தனைக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை புரிந்து கொள்ளலாம். தீண்டப்படாதவர்களுக்கான ஒதுக்கீட்டுக் கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றபோதும் உள்ளதுக்கீட்டுக் கொள்கை என மேலதிகமாக ஒன்றின் அவசியத்தையும் அதிலுள்ள நியாத்தையும் புறந்தள்ளி விடமுடியாது. ஆந்திரப்பிரதேசத்தில் தீண்டப்படாத சாதியினர் 59 வகைப்பட்டவர்களாக விரிவடைந்திருப்பதற்கான காரணம் என்ன? இதற்கு பார்ப்பனியத்திற்கும் மனுவின் வர்ணாச்சிரம தர்மத்திற்கும் நேரடியான தொடர்பு இருப்பதாக நாம் கருதலாமா?

வர்ணத்திற்குள் அடங்காத தீண்டப்படாத ஒரு சாதியாக பார்ப்பனிய வரையறைக்குட்பட்டிருந்தாலும், தீண்டப்படாதவர்களுக்குள் 59 சாதியும் பிரிவினையும் தோன்றக்காரணமாகவும், அத்தோற்றத்திற்கு காரணமானவர்களாகவும் இருப்பது யார்? சமூக மேலாண்மை அந்தஸ்தின் விருப்புறுதியே உபசாதிகளின் தோற்றத்திற்கு காரணமான அடிப்படையாக அமைந்துவிடுகின்றது. ஆந்திராவிலுள்ள 59 தீண்டப்படாத சாதியினருள் மாதிகாக்கள் எனும் சாதியினருக்கும் மாலாக்கள் எனும் சாதியினருக்கும் இடையிலான சமூக ஏற்றத்தாழ்வின் தொடர்ச்சியே அங்கு உள்ளதுக்கீட்டின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றது. மாதிகாக்களை விட சனத்தொகையில் குறைந்தவர்களான மாலாக்கள் இடைதுக்கீட்டுச் சலுகையினால் சமூக சலுகைகள் பலவற்றை குறிப்பாக உயர்கல்வி, அரசியல் பிரதிநிதித்துவங்கள் ஊடாக பலனடைந்து வந்துள்ளனர். இவ்வாறான தீண்டப்படாதவர்கள் மத்தியிலான சமூக ஏற்றத்தாழ்வை அகற்றும் நோக்கமாக உள்ளதுக்கீட்டின் முக்கியத்துவம் உணரப்படுகின்றது. இதற்காகவே மாதிகாக்கள் தண்டோரா எனும் இயக்கத்தை தோற்றுவித்து சமூக விழிப்புணர்வுப் போராட்டங்களை மேற்கொண்டு வந்துள்ளனர்.

‘செங்குத்து அடுக்காக ஓர் அட்டவணைச் சாதியின் மேல் மற்றொன்றாக வைக்கப்பட்ட ஆந்திராவிலுள்ள 59 அட்டவணைச் சாதிகளுக்கு இடைதுக்கீட்டுப் பயன்களைச் சமீயாய் பகிர்ந்தளிக்க இக்கொள்கையால் முடியாததன் விளைவாக, ஆந்திராவில் தலித்துகளுக்குள்ளே இடைதுக்கீட்டுப் பயன்களின் வடிவில் புதிய ஏற்றத் தாழ்வுகள் தோன்றின. பார்ப்பனியம் தலித் இயக்கத்தை தோற்றுவித்தது. அதைப்போலவே ஒன்று அல்லது இரண்டு அட்டவணைச் சாதிகளின் தனியாதிக்கத்தை நம்பும் தலித் பார்ப்பனியம் ஆந்திராவில் தண்டோரா இயக்கத்தை தேற்றுவித்தது’ என்கிறார் பேராசிரியர் முத்தையா அவர்கள். (இது குறித்து மேலதிமாக அறிந்து கொள்ள மயதிவண்ணால் தொகுக்கப்பட்ட கருப்பு பிரதிகளின் ‘உள்ளதுக்கீடு சில பார்வைகள்’ எனும் கட்டுரைத்தொகுப்பு உதவும்)

ஆகவே பார்ப்பனிய மனநிலை என்பது தீண்டப்படாதவர்களையும் தீண்டக்கூடிய வலிமையுள்ளதாக இருக்கிறது. இவ்வாறான சாதிய சமூக மேலாண்மை அந்தஸ்தின் விருப்புறுதியே உபசாதிகளின் தோற்றுவாய்க்கு அடிப்படையாக அமைந்து வருகின்றது. முன்பு குறிப்பிட்டதுபோல் தீண்டப்படாதவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சமூக ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டம் என்பது வேறு, சாதிய மேலாண்மைக் கருத்தியலுக்கு எதிரான போராட்டம் என்பது வேறு. முதலாவது அரசியல் போராட்டமாகவும், இரண்டாவது மன உணர்வு, எண்ணம், மனப்பாங்கு பண்பாடு கலாசாரம் போன்ற தளங்களில் மாற்றத்தை வேண்டியிற்கும் போராட்டமாகவும் உள்ளது.

சாதியை ஆதரிப்பவர்களுக்கோ அகம்புறம் சார்ந்த எதிர்கொள்ளல் ஒரு பொருட்டே அல்ல சாதியை வெறுப்பவர்களுக்கும் அதை நிராகரிப்பவர்களுக்கும் அகச்சிக்கலில் இருந்து விடுபடக்கூடியதாக இருந்தாலும் புறச்சுழலானது பெரும் இடையூறுகளை விளைவிக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் நிகழ்வதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம் உள்ளது. குடும்பம், உறவு, சமூகம் என நெருங்கிப்பழக வேண்டிய அவசியத்தை உணர்பவர்களுக்கு சாதியம் என்பது கொடும் விசம் கொண்ட காலைச் சுற்றிய பாம்பு.

தொடர்ந்தும் உபசாதிகளின் உற்பத்தி விளையும் பூமியாக சாதிய மனநிலை இருக்கும்போது, அம் மனநிலையானது தலித்துக்கள், தலித் அல்லாதவர்கள் என்கிற பேதம் அற்றதாகவும் உள்ளது.

42ஆவது இலக்கியச் சுந்திரை - ஒய்வின்

லண்டனில் நடைபெற்ற 40 வது இலக்கியச் சந்திப்பின் இறுதியில் 41 வது இக்கியச் சந்திப்பை இலங்கையில் நடத்துவதற்கான கோரிக்கைக்கு பல்வேறு எதிர்ப்புகள் முன்வைக்கப்பட்டது. இருப்பினும் கருத்து முரண்பாடுகள் முட்டி மோதியதன் பிற்பாடு ஜனநாயக வழிமுறையூடாக 41வது இலக்கியச் சந்திப்பு இலங்கையில் நடத்துவதற்கு தீர்மானிக்கப்பட்டது. அக்கொதிநிலையான தருணத்தில் 42வது இலக்கியச் சந்திப்பு நடைபெறும் இடமும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. எனவே நண்பர் சிவராசா அவர்களின் வேண்டுதலுக்கு அமைய 42 வது இலக்கியச் சந்திப்பை சுற்காட்டில் (ஜேர்மன்) நடத்துவதாகவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

கிழக்குமாகாணத்திலும், தமிழகத்திலும் பஸ் விருப்பம் தெரிவித்தபோதிலும் நண்பர் சிவராசா அவர்கள் ஏற்கனவே கேட்டதற்கு இணங்க 42 வது இலக்கியச் சந்திப்பு ஜேர்மன் சுற்காட்டில் நடாத்துவதாக தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆனாலும் பல மாதங்களாக அவர் நடாத்துவதற்கான குழல் ஏற்பட்டிருக்காத பட்சத்தில் நண்பர்கள் முரளியும் உமாவும் நண்பர் சிவராசாவின் விருப்பத்துடன் ஜேர்மன் பேர்ஸன் நகரில் நடாத்த முடிவெடுக்கப்பட்டது.

17, 18 ஆம் திகதி மே மாதம் 2014 ம் ஆண்டு அன்று நிகழ்சியை ஆரம்பித்து வைத்த நண்பர் முரளி இன்றைய தினம் ஒருசாரார் துக்கதினமாகவும், இன்னொரு சாரார் வெற்றித்தினமாகவும் கொண்டாடப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் வேளையில் இவ் இலக்கியச் சந்திப்பு நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதாகவும் தெரிவித்து புலிகளாலும் அரசாலும் கொல்லப்பட்டவர்களுக்கு ஒருநிமிட மொன் அஞ்சலியடன் நிகழ்சியை ஆரம்பித்து வைத்தார்.

அதனைத் தொடர்ந்து பங்குபற்றியவர்களுக்கான சுயஅறிமுகம் நடைபெற்றது. இலக்கியச் சந்திப்பின் முதலாவது நிகழ்வாக என்.கேருகுநாதன் அவர்களின் ஒரு பனஞ்சோலைக் கிராமத்தின் எழுச்சி என்கின்ற வரலாற்றுச் சித்திரம் பற்றிய அறிமுகத்தை சோபாசக்தி அவர்கள் நிகழ்த்தி தினார். என்.கே.ருகுநாதனின் ஒரு பனஞ்சோலைக்கிராமத்தின் எழுச்சி என்கின்ற நூல் தொடர்பான தமது விரிவான பார்வையை முன்வைத்தார். 1990 களில் இந்தியாவில் உச்சாரியா, குலாத்தி, அந்தியர் போன்ற பல பதிவுகளும் பாமா, குணசேகரம் போன்றவர்களின் சுயசரிதைகளும் வந்திருந்த போதும் இலங்கையில் அவ்வாறு நூல்கள் வெளிவரவில்லையெனினும் ரகுநாதன் அவர்களின் இந்தூல் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும். இந்தூலில் நளவர் வரலாறு பற்றி தனது ஆய்வுக்கு உட்பட்டு பலவிடயங்களை அவர் முன்வைத்துள்ளதுடன், முக்கியமாக அன்றைய காலத்தில் வாழ்வதற்கும், கல்விகற்பதற்கும் ஒரு தலித் எவ்வளவு அவமானங்களையும், வடுக்களையும் சுமக்கவேண்டி இருந்தது என்பதற்கான ஒரு பதிவே இந்த “பனஞ்சோலைக்கிராமத்தின்

எழுச்சி” எனவும் சோபாசக்தி அவர்கள் தெரிவித்தார்.

இதனை தொடர்ந்து நடைபெற்ற முரளி அவர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட “சாதியமும் சுயவிசாரணையும்” என்கின்ற நிகழ்வு, சாதிய மனங்களை உடைக்கமுடியாமல் போன்று வேதனைக்குரியது. இருந்தும் தர்சனா அவர்களின் சுய அனுபவமும், கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட மற்றுமொரு பெண் ‘வேளாள சாதியில் பிறந்ததற்காக வெட்கமும், வேதனையும் அடைவதாக’ குறிப்பிட்ட கருத்தும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

அடுத்த நிகழ்வாக காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்த தமயந்தியின் கறுப்பு வெள்ளை புகைப்படங்கள் மீதான ஒரு பார்வையை கரவைதாசன் அவர்கள் நிகழ்த்தினார். தமயந்தி அவர்கள் குறும்படம், புகைப்படம், கூத்து, புத்தக வெளியீடு போன்ற கலை இலக்கிய துறைகளில் தொடர்ச்சியாக செய்ப்பட்டுவருபவர் என குறிப்பிட்டு குறித்த புகைப்படங்கள் மீதான அழியலை பார்வையாளர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்தார்.

தொடர்ந்து நடைபெற்ற “தலித்விடுதலையில் சாடியச் சால்கள் - அருந்ததியர் சமூகத்தை முன்வைத்து” என்கின்ற தலைப்பில் சரவணன் அவர்கள் கருத்துரை ஆற்றினார். இந்நிகழ்வை நெறிப்படுத்திய ராகவன் அவர்கள் மலையக மக்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் தலித்துக்கள் எனவும் அவர்களை கண்காணிப்பதற்கான கண்காணிகள் ஆதிக்கசாதிகள் எனவும்

குறிப்பிட்டார். இருப்பினும் மலையகத்தில் தீண்டாமை யாழ்பாணத்துடன் ஓபிடும்போது மிகவும் குறைவு எனவும், இருந்தபோதும் அருந்ததி சாதியினர் துப்பாவுத் தொழில்களுடுத்தப்படுவதால் மிகவும் கீழ்மட்டத் தில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர் எனவும் தெரிவித்தார். சரவணன் தொடர்ந்த தனது கருத்துரையில், ஒருவர் தனது வெறுப்புணர்வைக் காட்டுவதற்கும், கோபத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கும் வசைப்படுத்தும் சொற்களால் (தூஷணமாக) தனக்கு பிடிக்காத ஒருவரை இழிவு படுத்துவதற்காக சாதியச் சொல்லாடல்களை கையாள்வது வழக்கமாக வருகிறது. குறிப்பாக சக்கிலியன், பறையன் என்கின்ற சொற்கள் மிக தாராளமாகவும், சாதாரணமாகவும் சிங்கள, தமிழர் மத்தியில் கையாளப்பட்டு வருகிறது என்பதை பல்வேறுபட்ட உதாரணங்களுடன் எடுத்துரைத்தார். மேலும்

தரம் 10, 11 இற்கான பாடசாலை பாடப்புத்தகங்களிலும் கூட செருப்புத் தைக்கும் சுட்டுக்காட்டினார்.

அடுத்ததாக சுவிசில் இருந்து வந்து கலந்துகொண்ட விஜயன் அவர்கள் ‘இடைநிலை’ எனும் அரங்க நிகழ்வு ஒன்றை நிகழ்த்தினார். விஜயன் அவர்கள் தனது நடிப்பின் மூலம் பலதரப்பட்ட முகங்களையும், வாழ்க்கையையும் வெளிக்கொண்டதுதான் பார்வையாளர்களையும் பாத்திரங்களாக உள்வாங்கி ஒரு நவீன அரங்கியலை நிகழ்த்தினார்.

இதனைத் தொடர்ந்து விவிங் ஸ்மைல் வித்யா அவர்கள் “பாலியல் அரசியல்” என்கின்ற தலைப்பில் ஸ்கைப் மூலம் தனது கருத்துக்களை பசிர்ந்துகொண்டார். திருநங்கைகள் என்றால் யார் அவர்களது அடையாளம் பற்றியும் தனது வாழ்க்கையனுபவத்துடன் உரையாற்றினார். தனது பருவவயது வரும் காலத்திலேயே தன்னைத்தான் உணர்ந்துகொண்ட போது தன்னுடைய உணர்வு, உடல், மொழி என்பவற்றின் வேறுபாட்டை நான் உணர்ந்துகொண்டேன். இதனால் சமூகம் தனக்கு ஏற்படுத்திய தாக்கமும், நன்பாக்களின் நடவடிக்கையும் தன்னை அன்றியாக்கியில்லை உணர்ந்தேன். என்போன்ற பல திருநங்கைகள் வீட்டு புறக்கணிப்புகளாலும், சமூக புறக்கணிப்புகளாலும் களவு, பாலியல் போன்ற தொழில்களுக்கும் தன்னப்படும் குழல் ஏற்படுகின்றது. கல்வி, வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும் பட்சத்திலேயே என்போன்ற திருநங்கைகளுக்கு பாதுகாப்பும், வாழ்க்கை மேம்பாடும் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு என்பதை தனது கருத்தில் தெரிவித்தார். தலித்துக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட இட ஒதுக்கீடு போன்று திருநங்கைகளுக்கும் இடதூக்கீடு அவசியம் எனும் கருத்தையும் வலியுறுத்தினார்.

இதனைத் தொடர்ந்த நிகழ்வாக மலையகம் “இருந்வெளிப்பயணம்” எனும் தலைப்பில் முதித்தியானந்தன் அவர்கள் உரையாற்றினார். மலையக மக்களது நிலங்கள் சிங்கள தொகுதிகளுடன் இணைக்கப்பட்டது பற்றியும், அவர்கள் படும் துன்பங்கள் பற்றியும் கருத்துக் கூறுகிறையில், அரசு 20 பரப்பு நிலத்தில் வீடுகட்டித்தருவதாக உறுதியளித்து 5 பரப்பு நிலங்களில் மட்டுமே வீடுகட்டிக் கொடுக்கப்படுகிறது. இன்னும் பல வீடுகள் மின்சார வசதிகள் இணைக்கப்படாமல் மக்கள் துன்புறுவதாகவும், முள்ளிவாய்க்காலில் கொல்லப்பட்டவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் மலையக மக்கள் எனவும், மலையக மக்கள் இனம் பெருகாத வகையில் திட்டமிட்டு வலுக்கட்டாயமாக கருத்தடை செய்யப்படுவதாகவும்,

இதனால் பிறப்புவீதம் குறைவாகவும், இறப்புவீதம் அதிகமாகவும் மாறிவருவதையும் சுட்டிக்காட்டினார். அத்துடன் மலையக மக்களுக்கு பிரஜா உரிமை கொடுப்பதற்கு பாராளுமன்றத்தில் சகல கட்சிகளும் ஆதரித்தமை மிக ஆறுதலான விடயமாக உள்ளது என்றும் பலவிதமான மலையக மக்கள் பிரச்சனைகளை மிக சுவாரசியமாக முன்வைத்தார்.

இறுதியக் கூடத்தில் அவர்களின் இயக்கத்தில் உருவான ‘இங்கிருந்து’ எனும் திரைப்படம் திரையிடப் பட்டது. திரைப்படம் பற்றிய விமர்சனங்களும், கருத்துரைகளும் முன்வைக்கப்பட்டன.

முதல் நாள் இறுதி நேரத்தில் இம் முழுநீள திரைப்படம் திரையிடப் பட்டமையால், பார்வையாளர்களால் முழுமையாக உள்வாங்கமுடியாமல் போனது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் திரைப்படத்தின் ஒலி, ஒளி, இசை என்பன தெளிவான வகையில் வெளிவராமையும் இத்திரையாம் பற்றிய பல விமர்சனங்களை பலரால் முன்வைக்கமுடியவில்லை.

இத்துடன் முதல்நாள் நிகழ்வுகள் இனிதே நிறைவேடந்தன.

இரண்டாம் நாள் முதல்நிகழ்வாக ‘போரின் பின் பெண்கள் முகம் கொடுக்கும் சவால்கள்’ எனும் தலைப்பில் இலங்கையில் இருந்து வந்து கலந்துகொண்ட நளினி அவர்கள், சிங்கள, தமிழ், முசிலிம் பெண்கள் படும் அவஸங்கள் பற்றிய தகவல்களை பல புனிவிபரங்களுடன் விபரித்தார். நடந்துமுடிந்த யுத்தத்தின் பாதிப்பானது தமிழ் பெண்களை மட்டுமல்ல, சிங்கள, முஸ்லிம் பெண்களையும் அதே அளவு பாதிப்புக்கு உள்ளகியுள்ளது என்பதை ஆதாரங்களுடன் விளங்கப்படுத்தினார்.

இருந்தும் மக்களுக்கு செய்யும் உதவிகள் மிக மிக குறைவானதாகவே உள்ளதாகவும் வன்னியில் 25,000 ரூபாவும், கிடூகும் கொடுக்கப்பட்டு வருவதாகவும் இந்த நவதாராளவாத கொள்கைக்கு எதிராக மக்கள் போராட வேண்டும் எனவும் தனது கருத்தில் குறிப்பிட்டார்.

தொடர்ந்து நடைபெற்ற நிகழ்வாக ‘மாகாண சபைகளும் சிறுபான்மை இனங்களின் எதிர்காலமும்’ என்னும் தலைப்பில் உரையாற்றிய எம்.ஆர்.ஸ்டாலின் இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் அதிகார பரவலாக்க முயற்சியாக மாகாணசபை முறைமை உருவான காலகட்டங்களை வரிசைப்படுத்தி இன்றைய வடமாகாண சபையின் செயலுக்கமற்ற தன்மையை கடுமையாக விமர்சனம் செய்தார். பீவுது சட்டத்திருத்தத்தின் அதிகாரப்பட்டியல் முறைமையை விளக்கி மத்திய அரசுடன் முரண்பாமலே கையகப்படுத்தகூடிய பல அதிகாரங்கள் இருப்பதனையும் சுட்டிக்காட்டினார். இதனடிப்படையில் கல்வியதிகாரம் போன்ற பல விடயங்களை முதலாவது கிழக்குமாகாணசபை ஆட்சி முழுமையாக செயல்படுத்தியமையை எடுத்துக்காட்டினார்.

இரண்டாம் நாள் இறுதி நிகழ்வாக லீனாமனிமேகலையின் ‘வெள்ளை வான்’ விபரணப்படம் திரையிடப்பட்டது. தொடர்ந்து அதுபற்றிய விமர்சனங்களும் இடம் பெற்றன.

அடுத்த இலக்கியச்சந்திப்பை கவிசில் இருந்து கலந்துகொண்ட நண்பர்கள் கவிசில் நடாத்துவதற்கு பொறுப்பேற்றனர்.

வெந்யா நீதி தொலை

இந்திய மக்கள் எவ்வளவு முன்னேற்றமோ, விடுதலையோ, சுதந்திரமோ பெறுவதற்கு தங்களை அநுகரகள் என்று சொல்லிக் கொள்வதற்கு முன்பாக இந்தியர்கள் ஒரே சமூகத்தார், ஒரே இலட்சியமுடையவர் என்ற நிலையை அடையவேண்டியது மிகவும் முக்கியமானது என்பதைப்பற்றி நாம் யாருக்கும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை என்றே கருதுகின்றோம்.

இன்று முற்போக்கோ சுதந்திரமோ, விடுதலையோ அல்லது நிருதகரும் நாட்டார்கள் என்பவராகும் முதலில் தங்கள் நாட்டாரான்வாம் ஒரே சமூகத்தார் என்றும், ஒரே இலட்சியமுடைய வர்கள் என்றுமானால் பிறகுதான் அவர்கள் முன்னேறவார், விடுதலை பெற்றுச் சுதந்திரமாய்வும் முடிந்தது என்றால் அறியலாம்.

ஆனால் நமது இந்தியானால்ப் பற்றி பேசப் படும்படிடுவேலையே இனு ஒரு சமூக மக்கள் கொண்ட நாடு என்றோ ஒரே இலட்சியமுள்ள மக்களைக் கொண்ட நாடு என்றோ யாரும் சொல்லப்படியாது. ஏனெனில் இந்தியாவானது பல மத்தியங்கள், பல ஜாதிகளாக பிரித்திருப்பதால்லாமல், பாண்கூர்களிலும், உடை கல்லிலும் நன்பாவகைகளிலும் பல்லை மாறுதல்களைக் கொண்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக மதம் என்பதைப் பொறுத்த வகையிலானது அல்லது தலிந்தானி மனிந்தானாய்யா நம்பிக்கையால், மன உணர்ச்சியைப் பேர்ந்தது என்பதாக சமாதானம் சொல்லிக் கொள்ளலாம். ஆனாலும் பாண்கூராம், ஜாதிப் பிரிமுகங்கள் மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் அல்லவேன்னிலை பெற முடிபாதையை வர்க்கி, தாழ்வுக் கொடுமைகளுடன் எதற்காக ஒருக்கப்போன்று எவ்வளவுமிற்கு என்ன சமாதானம் சொல்ல முடியும்.

"குழந்தை" பத்திரிகைத் துணையாங்கத்தின் ஒரு பகுதி 9-11-1930

பாசகர்தாநாத்து...

வா பத்திரிகைக்கான
கதை, கவிதை, கட்டுரை
மற்றும் தகவல்கள்
போன்ற

ஆக்கங்களையும்
வியர்ச்சாங்களையும்
உங்களிடம் இருந்து
எதிர்பார்க்கின்றோம்.

தொடர்புகட்டு:

இவங்களைக்கு

akalsinthu@gmail.com

புலப்பெயர் நாடுகளுக்கு:

'VADU'
F.D.S.D.S.

70 SQUARE DES BAUVES
95140 GARGES LES GONESSE
FRANCE
VADU.WORLD@hotmail.fr

தலித் சமூக மேம்பாட்டு
முன்னணியின் இலங்கைத்தை
முகவரி..

www.Thubap.net

இவங்கள் தலித் சமூக
மேம்பாட்டு முன்னணியின்
'வா' மேம்பாட்டு
நிர்வாக ஆசிரியர்
அகல்யா பிரான்சில்
Thirunelveli Jaffna

சாதிய் வட்டு
அகற்றிடத் துணிந்து
நஞ்சும் பயணம்
கது-!